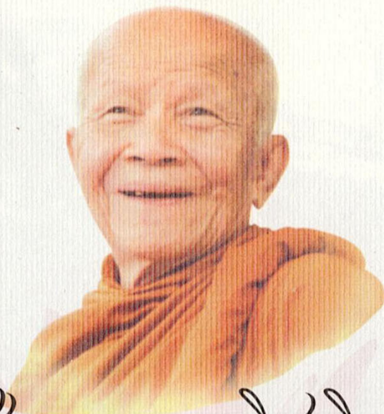

วัดป่าบ้านตาด
แดนธรรมอันล้ำค่า

นมัสการพระธรรมวิสุทธิมงคล

หลวงตาพระมหาบัวผู้อาจหาญ บำเพ็ญบารมีเต็มเปี่ยมแล้ว แผ่บารมีไปไพศาลทุกสารทิศ

เมตตาสงสารผู้ที่กำลังหลงทางดุ่มเดินไปสู่ทุกข์ จึงปรารถนาช่วยให้ได้สุขถ้วนหน้า

ธรรมะ หลายระดับหลั่งไหลออกมา ด้วยเมตตากรุณามากยิ่ง ประดุจมหาสมุทรทะเลหลวง

แผ่บารมี พุทธธรรม ค้ำศักดิ์ศรีชาติ นำชาวไทยให้กตัญญูกตเวที สู้ภัยให้ได้ชัยชนะ

ธำรงพระธรรมวินัย เป็นทางดำเนินสืบสานพระพุทธศาสนา สถาพรคู่ชาติพระมหากษัตริย์ไทย

มอบมรดกอันยิ่งใหญ่สุดประมาณได้ ให้แก่ชาติไทยก่อนลาจากโลกไปเป็นอนันตกาล

เทิดองค์ท่านเป็น ''องค์เอกอัครศาสนบุรุษผู้ภักดีแผ่นดิน'' จารึกเป็นประวัติศาสตร์คู่ชาติไทย

ด้วยสัจจะวาจานี้ โปรดประทานพรความสุขสวัสดีมีชัยแก่พวกข้าพเจ้าด้วยเทอญ

พระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน)

มหาบุรุษ

คำร้อง ทองกราน ทานา
(อ้างถึงในหนังสือหลวงตามหาบัวมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่)
ทำนอง ทองกราน ทานา
ขับร้อง สุเทพ ถวัลย์วิวัฒนกุล (วงโฮป)

ข้าแต่หลวงตามหาบัวผู้ยิ่งใหญ่
ท่านผู้เปิดดวงใจสาธุชนให้เบิกบาน
เทศน์สอนสั่งด้วยมรรคาสัมโพธิญาณ
เป็นพ่อแม่ครูอาจารย์เป็นธงธรรมชี้ทางเดิน
หลับตื่นทุกคืนวันมีภาวนาเมตตาสัตว์
กิจวัตรปฏิปทาของสาวะกะสงฆ์
ก้าวเดินตามรอยบาทองค์สัมมาสัมพุทโธ
โลกธาตุว่าใหญ่โตจิตรอบรู้ทั้งสามแดน
เหตุการณ์ที่ผ่านมาองค์หลวงตาพาชาติ
ยาตราทัพนักรบธรรมนำผองไทยไล่ผู้รุกราน
ร่วมกฐินและผ้าป่าสร้างศรัทธามหาทาน
เพื่อให้ชาติหลุดบ่วงมารปลดแอกอานทั้งแผ่นดิน
ข้าแต่หลวงตามหาบัวมหาบุรุษ
เสียสละเพื่อมนุษย์แม้นไร้คำกล่าวสรรเสริญ
ไม่เคยท้อไม่เคยหวั่นทุกเส้นทางท่านก้าวเดิน
มัจจุราชจ้องเผชิญต้องเพพ่ายแพ้บารมี
ไม่มีสมบัติใดๆ พาให้ใจท่านพันผูก
ข้ามแดนทุกข์หักกงกรรมดั่งองค์สัมมาท่านพาดำเนิน
ในย่ามน้อยมีพลุหมากอยู่เคียงกายไม่เคยเกิน
มหาสมบัติสุดประเมิน คือแสงสุริย์พระสัทธรรม
ข้าแต่หลวงตามหาบัวมหาบุรุษ
ข้าแต่หลวงตามหาบัวผู้ยิ่งใหญ่
ข้าแต่หลวงตามหาบัวมหาบุรุษ (ซ้ำ 3 ครั้ง)

วัดป่าบ้านตาด

โดยคุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

วิเวกแว่ววะแว่วไก่แก้วกู่
สายลมผสานอยู่ยอดไม้ใหญ่
นกน้อยร้อยร่ำจำเรียงไพร
ใบไม้รื่นร่มห่มพื้นดิน

แดดลอดใบไม้รำไรพื้น
ไหวเงาราวจะกลื่นจะเกลื่อนถิ่น
ร่วงแล้วร่วงเล่าเมื่อลมริน
ไม่สิ้นศัพท์เสียงสำเนียงลม

ลิ่วเลื่อนเคลื่อนไหวในความว่าง
ความสว่างส่องไสวในเงาร่ม
อันหนึ่งอันเดียวอยู่เกลียวกลม
เอกอุดมอยู่ในความไม่มี

ร้อยพันสัมผัสผูกรัดร้อย
แต่ใจไม่คล้อยยังคงที่
นอกไหวในว่างอยู่อย่างนี้
ร้อยวันพันปีไม่เปลี่ยนแปลง

สารบัญ

คำขอขมาหลวงตา

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

ญาณสัมปันนะมหาเถเร ปมาเทนะ,

ทวาระตะเยนะ กะตัง, สัพพัง อะปะราธัง,

ขะมะตุ โน ภันเต

วัดป่าบ้านตาด
แดนธรรมอันล้ำค่า

พิมพ์ครั้งที่ ๒ / ๒๕๕๔ ฉบับปรับปรุงใหม่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔
จำนวน ๑๙,๙๐๐ เล่ม

คณะผู้จัดพิมพ์ ตามรายชื่อหน้า ๖๘
พิมพ์ที่ สายส์การพิมพ์
๑๓๖/๘ ม.๖ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔
(หน้ามหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา)
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๘๐๐-๓๔๐๓-๔, ๐๒-๔๔๑-๕๖๑๓
แฟกซ์: ๐๒-๘๐๐-๓๔๐๕
WWW.saisseeprint.com

หนังสืออ้างอิง
วัดป่าบ้านตาด แดนธรรมอันล้ำค่า
พิมพ์ครั้งที่ ๑ / ๒๕๕๒ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๒

วัดป่าบ้านตาด
แดนธรรมอันล้ำค่า

สำนักวัดป่าบ้านตาด คือ มหาวิทยาลัยสงฆ์ชั้นเอกของพระพุทธศาสนาในทางภาคปฏิบัติยุคปัจจุบัน

เป็นสำนักแห่งการเรียนรู้วัตรปฏิบัติชั้นเลิศตั้งแต่ชั้นต้น ชั้นกลาง และชั้นสูงสุด แห่งสมถะและวิปัสสนา โดยอาศัยพระมหาเถระผู้ทรงธรรม คือ พ่อแม่ครูอาจารย์ หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นผู้อบรมสั่งสอน

ท่านสอนธรรมจากใจ...อาศัยตำราทางใจที่ท่านรู้เห็นบรรลุเป็นหลัก.. และสอนโดยไม่สะทกสะท้านในสามแดนโลกธาตุ

ท่านจึงเป็นผู้ชำนิชำนาญทั้งทางภาคปริยัติ ปฏิบัติ และ ปฏิเวธ เป็นครูเหนือครูที่หาไม่มีในโลกปัจจุบัน

สำนักแห่งนี้จึงมีทั้งพระไทย พระฝรั่ง ผู้ที่อาศัยศึกษาปฏิบัติอยู่สำนักนี้ได้แสดงให้เห็นว่า ถูกคัดสรรสั่งสอนมาเป็นอย่างดี

เพราะผ่านหูทิพย์ ตาทิพย์ สอดส่องดูแล และการอบรมสั่งสอนแบบถึงพริกถึงขิง ถึงแก่นแท้

พระอาจารย์ผู้สอนคือองค์หลวงตาฯ ซึ่งพร้อมที่จะขับไล่ศิษย์ผู้ไม่เอาถ่านออกจากสำนักตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้าไปในวัด

สำนักแห่งนี้จึงง้อธรรม แต่ไม่ง้อโลก ผู้มีกิเลสหนาจึงเข้าไปไม่ถึง เจาะผ่านเข้าไปไม่ได้ ถึงเพียงประตูวัดก็ถูกไล่ให้กลับแล้ว ผู้อยู่ในสำนัก

แห่งนี้มีสิทธิ์มองแค่เพียงดวงเดือน มองราวป่ามีกำแพงล้อมรอบ มองทางเดินจงกรม มองหาทางเดินบิณฑบาต จะเที่ยวมองเตร็ดเตร่ไปที่ไหนตามอำเภอใจไม่ได้ แม้เพียงเศษของหนังสือพิมพ์ที่เขาทิ้งไว้ เป็นขยะก็หยิบมาอ่านไม่ได้

ผู้อยู่กับท่านถึงยังไม่หลุดพ้น แต่เป็นผู้เพียรพยายาม ปฏิบัติเพื่อความหลุดพ้น

สำนักแห่งนี้จึงสอนปุถุชนจนกลายเป็นพระอรหันต์ เห็นผลเป็นที่ประจักษ์ และเป็นสำนักหนึ่งเดียวบนโลกยุคนี้ ที่ผู้สอนหลุดพ้น ผู้ฟังได้หลุดพ้นตาม เป็นหลักฐานพยานปรากฏให้ค้นคว้าทางธรรมได้

กว่าครึ่งศตวรรษแล้วไม่มีสำนักใดสามารถสอน สานศิษย์ทั้งพระและฆราวาสได้มากมายอย่างนี้

การสอนนั้นไม่ได้มีตารางสอนเหมือนมหาวิทยาลัยสงฆ์ทั่วไป แต่ท่านสอนให้มีสติทุกการเคลื่อนไหว ทุกลมหายใจเข้าออก ตามแบบปฏิปทาพระธุดงค์กรรมฐานสายท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต (พระอาจารย์ใหญ่สายวิปัสนากรรมฐาน)

องค์ท่านหลวงตา ท่านเป็นครูชั้นเลิศ แม้เพียงศิษย์คิดนอกลู่นอกทาง ท่านก็ทราบและกำราบขู่ปรามในทันที ไม่ปล่อยให้กิเลสตัวใดมาล่วงล้ำพระธรรมวินัย ในขอบเขตขัณฑสีมาวัดป่าบ้านตาดได้

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ท่านจึงเป็นองค์เดียว ในคณะศิษย์กรรมฐานของท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต ที่ยึดถือ และคงรูปแบบการปฏิบัติ และปฏิปทาของท่านพระอาจารย์มั่นไว้ได้ครบสมบูรณ์ที่สุด

องค์หลวงตาออกบิณฑบาต

ดินแดนอริยธรรม

ณ วัดป่าบ้านตาด ตำบลบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภายในขอบเขตแห่งขัณฑสีมาอารามที่มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า ''เกษรศีลคุณ'' ถูกสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๘ สาเหตุเพื่อโปรด และสนองคุณมารดาผู้ให้เกิด

อารามป่าแห่งนี้ร่มรื่นอบอวลไปด้วยกลิ่นศีลธรรมของสมณะผู้อยู่อาศัย และกลิ่นแมกไม้นานาพันธุ์น้อยใหญ่ที่รายรอบทั่วบริเวณ ๑๖๐ ไร่ มีศาลาไม้หลังพอประมาณ ใช้ทำกิจสงฆ์ และสำหรับต้อนรับประชาชน ญาติโยม ที่หลั่งไหลคลาคล่ำมาไม่ขาดสาย

บรรยากาศวัดป่า

ประชาชนรอบิณฑบาต

ในยามดวงอาทิตย์อุทัย ภาพแห่งพระมหาเถระผู้เฒ่า ผู้มีอายุก้าวผ่านบั้นปลายปัจฉิมวัยรูปหนึ่ง ซึ่งทุกคนเรียกติดปากว่า ''หลวงตามหาบัว'' เดินดุ่มเพื่อจาริกบิณฑบาตโปรดเวไนยนิกรเพียงลำพัง มีผู้คอยดักถวายอาหารเป็นแห่งๆ เป็นภาพที่คุ้นตาของประชาชนที่เลื่อมใสอยู่เสมอเพราะนี่คือ ทัสสนานุตตริยะ.... การเห็นอย่างยอดเยี่ยม

หมู่พระภิกษุห่มครองผ้ากาสายะ ๒ ชั้น สีหมองคล้ำ เดินสำรวมเพื่อจาริก

บิณฑบาตอย่างรวดเร็วเป็นทิวแถว มีความมุ่งมั่นเดิน ตามรอยแห่งพ่อแม่ครูอาจารย์

เสียงเทศนาธรรมในตอนเช้า กล่อมเกลาจิตใจประชาชน.. วันแล้ว..วันเล่า..มิได้ขาด

ส่วนบนศาลานั้น เปิดโล่งกว้าง เป็นที่ประดิษฐาน พระประธาน ภาพบูชาของพระบูรพาจารย์คือ

บนศาลาเป็นที่ประดิษฐาน พระประธาน ภาพบูชาของพระบูรพาจารย์คือ

ท่านพระอาจารย์ เสาร์ กันตสีโล ท่านพระอาจารย์ มั่น ภูริทัตโต สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์(ชื่น) พระธรรมเจดีย์ (จูม พันธุโล) พระอาจารย์แหวน สุจิณโณ พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร พระอาจารย์ขาว อนาลโย ท่านพ่อลี ธัมมธโร และพระธาตุของท่านพระอาจารย์ มั่น ภูริทัตโต ซึ่งเป็นอาจารย์ขององค์หลวงตา

ข้างศาลามีโรงไฟสำหรับซักย้อมจีวร โรงฉันน้ำปานะ ฯลฯ ถัดจากนั้นไป มีโกดังใหญ่ สำหรับเก็บ (พัก) ของกินของใช้ ส่วนใหญ่จะเป็นของแห้ง ได้แก่ ข้าวสาร น้ำตาล น้ำปลา และของอื่นๆ เตรียมไว้แจกทาน

โรงต้มน้ำร้อน (โรงไฟ)

นอกกำแพงด้านหน้าวัด มีกำแพงรายรอบอีกชั้นหนึ่งเนื้อที่จำนวน ๑๔๐ ไร่ (รวมกับเนื้อที่เดิมอีก ๑๖๐ ไร่ รวมเป็น ๓๐๐ ไร่) มีศาลาสร้างขึ้นใหม่แบบเรียบง่ายเพื่อใช้ในวาระโครงการช่วยชาติ และงานกุศลสำคัญอื่นๆ เช่น งานบุญประทายข้าวเปลือก งานบุญ 'เปิดสามแดนโลกธาตุ' ฯลฯ ถัดไปเป็นเมรุก่ออิฐเล็กๆ ที่หลวงตาสั่งให้สร้างขึ้นสำหรับเตรียมเผาศพของ

เมรุก่ออิฐ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑

องค์ท่านเอง เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๑ (ขณะนั้นแพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคมะเร็งลำไส้ขั้นสุดท้าย) ณ ปัจจุบัน เวลาได้ล่วงเลยมา ๑๒ ปีแล้ว ไม่ปรากฏว่า อาการของโรคจะกำเริบขึ้นมาอีก (เมรุก่ออิฐ จึงต้องผุพังไปบ้างแล้ว ตามกาลเวลา)

ความเงียบ ความสงบ และสมถะ คือ บรรยากาศของวัดป่าบ้านตาด ที่มีพระหลวงตามหาบัว เป็นเจ้าอาวาส มีพระสงฆ์มาจำพรรษาอยู่กว่า ๕๐ รูป ต่างผลัดเวรกันมาดูแลความสะอาด พระรูปใดที่ไม่มีหน้าที่หลังจากฉันเช้าเสร็จแล้วจะไปปฏิบัติธรรม อยู่ในกุฏิที่ปลูกอย่างเรียบง่ายในป่า (เพียงกันแดดกันฝนได้เท่านั้น)

กุฏิของพระเณรที่ว่าปลูกอย่างเรียบง่ายนั้น สูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เมตร เพื่อกันการถูกรบกวนจากสัตว์เลื้อยคลาน สัตว์มีพิษ ฯลฯ และความชื้นจากพื้นดิน ขนาดของกุฏิกว้างยาวเพียงพอแก่การอยู่เพียงรูปเดียว ฝาผนังใช้ผ้าจีวรเก่ากางกั้น

กุฏิของพระเณรที่ว่าปลูกอย่างเรียบง่าย

ทุกกุฏิจะมีเพียงทางจงกรมอย่างน้อย ๑ เส้น ยาวประมาณ ๒๕ ก้าว อยู่ใต้ร่มไม้ดูร่มเย็น เป็นลานทางเดินเพื่อปราบกิเลส ตัวขี้เกียจขี้คร้าน อานิสงส์ของการเดินจงกรมคือ ทนต่อการเดินทางไกล ทนต่อการบำเพ็ญเพียร มีอาพาธน้อย ย่อยอาหารได้ดี ทำสมาธิได้นาน

กุฏิแต่ละหลังห่างกันพอประมาณ มีแนวป่าเป็นม่านกั้น ประหนึ่งว่าอยู่ท่ามกลางป่าเพียงลำพังเดียวดาย เพื่อให้สัปปายะเหมาะแก่การบำเพ็ญสมนะธรรม..พบอริยธรรม

ด้วยเหตุที่มีกำแพงล้อมรอบบริเวณอย่างมิดชิด จึงรักษาต้นไม้และสัตว์ป่าให้รอดพ้นจากการทำลาย หรือการลอบเข้ามาฆ่าสัตว์ ในบริเวณนี้จึงร่มครึ้มไปด้วยต้นไม้สูงใหญ่นานาพันธุ์ และเป็นที่พึ่งพิงอันอบอุ่นและปลอดภัยแก่สัตว์น้อยใหญ่หลากชนิด

เขตฆราวาสที่เข้ามาปฏิบัติธรรม จะแยกบริเวณอยู่กับพระเณร และระหว่างหญิงชายจะแยกกัน ทุกชีวิตที่นี่มีแต่ความสงบสุข แม้แต่สรรพสัตว์ทั้งหลายภายในวัด ก็ได้อยู่อาศัยใบบุญของหลวงตา อยู่อย่างมีความสุข ไม่ว่าจะเป็นไก่ นกยูง นก กระรอก กระแต ลิง กระจง กระต่าย เต่า และสุนัขฯลฯ แต่สัตว์ที่ชอบทำร้ายสัตว์อื่น เช่น งู ก็จะถูกกันให้อยู่นอกรั้ววัด หรือจับไปปล่อยในป่าใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์ สัตว์ทั้งหลายต่างมีอาหารกินอย่างอุดมสมบูรณ์ เพราะต้นไม้ชนิดต่างๆ ที่ออกดอกออกผล ไม่ว่าจะเป็นขนุน มะเฟือง มะไฟ น้ำนมราชสีห์ กล้วย ฯลฯ ต้องปล่อยให้สุกคาต้น เพื่อจะได้เป็นอาหาร ของสัตว์ทั้งหลาย

เสียงเจื้อยแจ้วของไก่ นก และสัตว์อื่นๆ จึงมีให้ได้ยินอยู่ตลอดเวลา ท่ามกลางธรรมชาติที่ร่มเย็น ทุกชีวิตต่างมาพึ่งใบบุญของหลวงตา

องค์ท่านหลวงตาไม่ได้ให้ทานเฉพาะภายในวัดนี้เท่านั้น หากยังเผื่อแผ่เมตตาไปทุกหย่อมหญ้าที่ขาดแคลน ไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาล โรงเรียนต่างๆ สถานที่เลี้ยงเด็กกำพร้า ฯลฯ หลวงตาก็ให้ความอนุเคราะห์ทั้งนั้น เพราะวัดป่าบ้านตาดเปรียบเสมือนโรงทานใหญ่ที่จะเผื่อแผ่แก่ผู้มีความจำเป็นทั่วประเทศไทย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านได้แก่ประเทศลาว เป็นต้น

ในยามเช้า พระภิกษุผู้มีหน้าที่จะจัดอาสนะหลวงตา ด้วยความละเอียดประณีตและเคารพ

ช่วงเช้ามืดก่อนบิณฑบาต จะเป็นการเตรียมสถานที่สำหรับฉันจังหัน โดยทั้งพระและเณรต่างช่วยกันทำความสะอาด จัดอาสนะ กระโถน ขัดถูพื้นศาลาด้วยกาบมะพร้าว (ศาลาพื้นไม้ชั้นบน) ปัดกวาดศาลาและบริเวณรอบๆ อย่างสามัคคีพร้อมเพรียง

พระและเณรทำความสะอาดศาลา

งานการทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านจะพยายามทำอย่างขันแข็ง มีสติ และเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ครูบาอาจารย์ท่านสอนเน้นอยู่เสมอตลอดมา

องค์หลวงตาออกบิณฑบาตพร้อมพระวัดป่าบ้านตาด

พอได้อรุณ วันใดที่ท้องฟ้าดูเป็นปกติ ไม่มีวี่แววว่าฝนจะตกท่านจะครองจีวรซ้อนสังฆาฏิ แล้วออกบิณฑบาต โดยพร้อมเพรียงกัน เดินมุ่งหน้าไปทางหมู่บ้านตาด ระยะทางไปกลับ ๓ - ๔ กิโลเมตร ขากลับแวะรับบาตรจากญาติโยมที่มาจากในเมือง และต่างจังหวัดในบริเวณหน้าวัดอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อเสร็จจากบิณฑบาต พระเณรและฆราวาสต่างช่วยกันจัดอาหารคาวหวานเป็นหมวดหมู่ใส่ถาดไว้ เพื่อให้ญาติโยมทั้งที่มาพักปฏิบัติธรรมและที่มาทำบุญตอนเช้า ได้รับประทานหลังพระฉันเสร็จแล้ว

เมื่อพระเณรจัดอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว จากนี้หลวงตาจะอนุโมทนาให้พร เสร็จแล้วพระเณรท่านจะพิจารณาอาหารในบาตรก่อน

ด้วย ปฏิสังขาโยนิโสฯ เสร็จแล้วฉันในบาตรด้วยมือ มีอาการสำรวม เงียบกริบ เหมือนไม่มีใครรับประทานอาหารอยู่ในบริเวณนั้น

เสร็จการฉันเช้าแล้ว ผู้มาทำบุญเช้าพร้อมใจกันฟังเทศน์จากหลวงตา หลังฟังเทศน์จบ ญาติโยมต่างพากันกลับ

สำหรับพระเณรต่างองค์ต่างกลับร้าน (แคร่) ที่พักปฏิบัติธรรม มีการเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาตลอดวัน อาจมีการพักผ่อนบ้างแล้วแต่ความอุตสาหะ พยายามของแต่ละองค์

ช่วงเวลาบ่าย เป็นเวลาที่พระมาร่วมกันฉันน้ำร้อนหรือน้ำปานะที่โรงไฟหรือโรงต้มน้ำร้อนแค่ช่วงเวลาสั้นๆ ซัก ๑๕-๓๐ นาที อันเป็นการพักเหนื่อยจากการภาวนา เสร็จจากนี้ก็แยกย้ายเข้าที่ภาวนาต่อจนถึงในช่วงประมาณบ่าย ๓ โมง พระเณร พร้อมเพรียงกันออกมาทำข้อวัตรปัดกวาดร้าน และบริเวณทางเดิน ตลอดถึงรอบศาลาจากนั้นขัดถูทำความสะอาดพื้นศาลา เติมน้ำล้างเท้าบริเวณรอบศาลา และในห้องน้ำห้องส้วมให้เต็ม

พระทั้งวัดช่วยปัดกวาดบริเวณวัด

ดำเนินตามปฏิปทาของหลวงตา

หลวงตาท่านดูแลรักษาศิษย์พระเณรของท่านมาก ท่านพยายามรักษาสภาพวัดให้เหมาะสมสะดวกในการบำเพ็ญเพียร ท่านไม่ให้พระเณรต้องมีกิจนิมนต์หรือการงานอย่างอื่นอันเป็นการขัดต่องานจิตตภาวนาซึ่งเป็นงานหลัก ท่านทะนุถนอมศิษย์พระเณรไม่ให้มีมลทิน ไม่ให้ข้องแวะกับคนภายนอกโดยไม่จำเป็น วิทยุไม่ให้ฟัง หนังสือพิมพ์ไม่ให้อ่าน ไม่นำไฟฟ้าเข้ามาในวัดเครื่องใช้ไฟฟ้าจึงมีไม่ได้

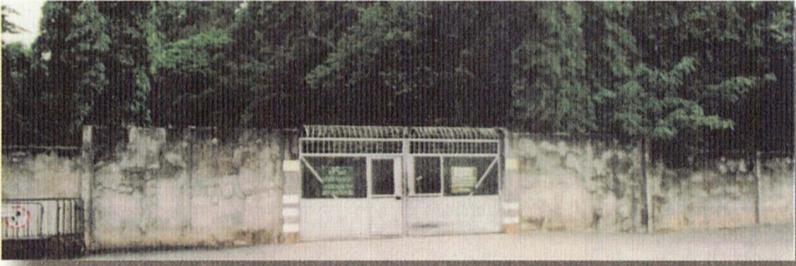
หลวงตาท่านสอนเสมอว่า ''อย่าให้มีวัตถุหรูๆ หราๆ แต่จิตใจแห้งผาก ให้หรูหราด้วยคุณธรรมความดี วัตถุสิ่งของพอมีพออาศัย ก็พอเพียง ร่างกายมันไม่ต้องการอะไรมากหรอก แต่หัวใจนี่ซิมันไม่รู้จักพอ จึงทุกข์ร้อนกันทั่วแผ่นดิน เศรษฐีผู้มีมากๆ นั่นแหละตัวมหันตทุกข์''

ถ้ามีธรรมในหัวใจบ้างแล้ว แม้จะจนอยู่บ้างก็พอเป็นพอไป คนเราเป็นทุกข์เพราะหัวใจไม่รู้จักพอต่างหาก

ด้วยเหตุนี้ หลวงตาท่านจึงสอนพระเณรเสมอ เรื่องความเรียบง่ายมักน้อย สันโดษ การใช้สอยจตุปัจจัยไทยทาน ที่ศรัทธาญาติโยมถวายมานั้นให้ใช้สอยด้วยความประหยัดด้วยเหตุด้วยผลความจำเป็นเท่านั้น

อีกคำสอนหนึ่งที่หลวงตาท่านสอนพระเณร ก็คือ ''จงเป็นผู้มีความเรียบง่าย สะอาดทั้งภายนอกและภายใน ให้เป็นผู้มักน้อยสันโดษ ยินดีตามมีตามได้ ไม่เสาะไม่แสวงหา ไม่คลุกคลี ปรารภความเพียรแผดเผากิเลส รักษาศีลให้บริสุทธิ์ อย่าให้ติเตียนตนเองได้ในเรื่องศีล เร่งสมาธิ ปัญญาอย่าช้า ตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน คือ วิมุตติ หลุดพ้นรออยู่ไม่ไกล''

ประตูรั้วชั้นในทางเข้าวัด ไม่มีป้ายชื่อวัด

ที่นี่ไม่มี 'ป้ายชื่อ'

หลายท่านที่ตั้งใจจะมากราบหลวงตาที่ 'วัดป่าบ้านตาด' อาจจะแปลกใจหากไม่พบป้ายชื่อวัด แต่นั่นก็อาจจะทำให้หลายคนได้นึกคิดจากปริศนาธรรมนี้ว่า

กิเลสก็ไม่เห็นมีป้ายชื่อ แต่มันสามารถสร้างความทุกข์ภายในแก่เราได้ บางครั้งจนถึงกับน้ำตาร่วง

ในทางตรงกันข้าม สติปัญญาที่ใช้ในการถอดถอนกิเลสก็ไม่ได้มีป้ายชื่อ หากผู้ใดมีความพากเพียร เจริญสติปัญญาได้สูงขึ้นๆ แล้วย่อมสามารถก้าวพ้นจากทุกข์ได้เป็นลำดับๆ ไปเช่นเดียวกัน

ทำให้หลายท่านพอจะรู้ว่า หลวงตาท่านสอนอะไรตั้งแต่เริ่มก้าวเข้ามาในวัดนี้

ศาลาใน

บ้านตาด... จากวันวานถึงวันนี้

จังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญมากในภาคอีสาน มีพื้นที่กว้างใหญ่พอๆ กับจังหวัดนครราชสีมา มามีบทบาทในสมัยสงครามเวียดนาม ถูกใช้เป็นฐานทัพทางอากาศที่สำคัญ ความเจริญในจังหวัดจึงได้เริ่มต้นในเวลานั้นจากสนามบินที่ใหญ่โตกว้างขวาง ก็เกิดมีธุรกิจโรงแรม และพาณิชยกรรมอื่นตามกันเข้ามา ขณะเดียวกันที่วัดป่าต่างๆ มีพระปฏิบัติที่มีปฏิปทาเคร่งครัดเป็นที่พักใจของคนทั้งหลายก็เริ่มเป็นที่รู้จัก

บ้านตาดเป็นหมู่บ้านเล็กๆ มีไม่กี่หลังคาเรือนอยู่ห่างจากถนนใหญ่ประมาณ ๑๐ กม. และอยู่ไม่ไกลจากสนามบิน เวลาที่เครื่องบินขึ้นหรือลงจะพอได้ยินเครื่องยนต์ครางกระหึ่ม ถนนเข้าสู่หมู่บ้านตาดผ่านหมู่บ้านดงเค็ง เป็นถนนลูกรังเล็กๆ กว้าง ๓ เมตร ผ่ากลางทุ่งนา ขณะรถวิ่งฝุ่นฟุ้งม้วนตัวตามหลังรถกระบะย้อนกลับเข้ามาในรถ ทำให้ผู้โดยสารกลายเป็นคนผิวแดงผมแดงจากฝุ่นลูกรังที่ติดเต็มตัวเต็มหัวเต็มหูไปหมดแต่พอถึงฤดูฝนถนนที่เต็มไปด้วยฝุ่นก็กลายเป็นทะเลโคลนสีแดง สองข้างทางถนนเจิ่งนองไปด้วยน้ำ รถลื่นไถลตกถนน เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางทั้งเข้า และออกยังมีทางเชื่อมออกไปสู่หมู่บ้าน และสถานที่ต่างๆมากมาย เช่น ภูฝอยลม ซึ่งเป็นภูเขาขนาดย่อมแบบเดียวกับยอดเขาที่เชียงใหม่ ที่มองเห็นตัวเมืองอุดรที่สวยงามได้ ภูฝอยลมเป็นชื่อเรียกตามลักษณะของมัน จากความสูงจึงมีเมฆปกคลุมยอดเขาในฤดูหนาวยามเมื่อมีลมพัดละอองน้ำเล็กๆ ในเมฆก็จะเกิดเป็นฝอยละอองน้ำปลิวตามลม ทำให้เปียกชื้นต้องใส่เสื้อผ้ากันฝน และความหนาว เป็นภูฝอยลมที่หนุ่มสาวชาวอุดรใช้เป็นที่

นัดพบ สร้างสัญญารักระหว่างกันมามากต่อมาก อยู่ห่างจากบ้านตาดไม่กี่กม. ในสมัยก่อนเส้นทางทุรกันดารมากแต่เดี๋ยวนี้ไปมาสบาย ถนนหนทางดีมากเป็นที่ท่องเที่ยวประจำเมืองอุดร ผู้คนนิยมขึ้นไปเที่ยวกัน

บ้านตาด.......สภาพเดิมของหมู่บ้านมีบ้านอยู่ไม่กี่หลัง ถนนที่ผ่านเข้ามาในหมู่บ้านจนถึงวัดเป็นถนนลูกรังเล็กๆ แคบมาก หลวงตาท่านจะคอยดูแลค่อยๆ ทำถนนทีละเล็กละน้อยตามกำลังบุญที่บรรดาศิษย์ทั้งหลายร่วมบริจาค ชาวบ้านทนดูหลวงตาเดินบนคันนามารับบิณฑบาตในหมู่บ้านไม่ได้ จึงได้ร่วมใจถวายที่ดินสร้างถนนเข้าวัดให้หลวงตาท่านสะดวกขึ้น หลวงตาท่านว่าจ้างให้ตาอินทร์คนขับรถหกล้อมาซ่อมแซมถนนที่ฝนตกชะเป็นหลุมเป็นบ่อเสีย ตาอินทร์พร้อมด้วยคนงานที่มีอยู่เพียง ๒ คน จึงมีหน้าที่ขนหินลูกรังมาถมตามหลุมตามบ่อช่วยกันกลบหลุมเกลี่ยดิน และหินให้เรียบ

ท่านหลวงปู่ลีและท่านหลวงปู่บุญมี มีหน้าที่คอยดูแลถนนให้อยู่ในสภาพดีแทนหลวงตาขณะที่หลวงตาท่านไม่อยู่ ฝนตกหนักทีไรทั้งสองท่านต้องออกมาสำรวจถนนทุกครั้ง

หลวงปู่ลี

หลวงปู่บุญมี

ถนนลูกรังจากหมู่บ้านดงเค็งเข้ามาทะลุหมู่บ้านตาด ช่วงแรกก็มีการลาดยางในหมู่บ้านก่อน หลังจากนั้นค่อยลาดยางขยายไปทีละนิด

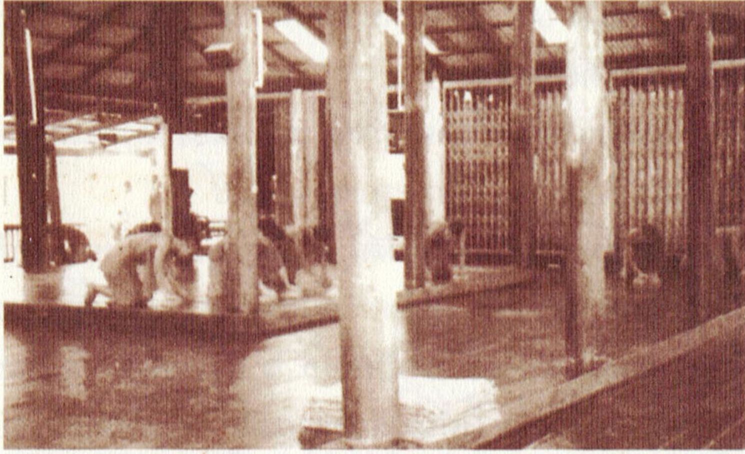

จนไปถึงหน้าวัด ส่วนที่ผ่านรอบหมู่บ้านยังไม่ได้ลาดยางต้องรอไปอีกนานหน่อยจึงได้ทำหมู่บ้านตาดที่เจริญขึ้นอย่างทุกวันนี้ เป็นเพราะหลวงตาท่าน มีคนศรัทธาเข้ามากราบท่านมากขึ้นทุกๆ วัน ผู้คนในหมู่บ้านมีอาชีพเพิ่มขึ้น อาชีพขายกับข้าวใส่บาตรทุกๆ เช้า สร้างรายได้ให้แต่ละครอบครัว ตั้งแต่หน้าปากทางถนนใหญ่มุ่งเข้าสู่วัดป่าบ้านตาด ร้านค้าที่เคยเป็นกระต๊อบเล็กๆ ก็กลายเป็นตึก ๒ - ๓ ชั้น ชุมชนใหญ่ขึ้นขยายออกไปทุกทิศ มีเด็กเล็กๆ เข้าวัยเรียนมากขึ้นในโรงเรียนที่อยู่กลางหมู่บ้าน ซึ่งเมื่อก่อนเป็นบ้านของหลวงตา ลูกหลานของท่านอยู่บริเวณหน้าโรงเรียน

กำแพงวัดที่เห็นอยู่นี้สร้างโดย มีหลวงปู่บุญมีเป็นผู้ทำ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๑๙ เสร็จเมื่อเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ ใช้แรงงานของชาวบ้านตาดทั้งนั้น ล้อมรอบเขตวัด ๑๖๓ ไร่ ๒๒ ตารางวา

ศาลาไม้ภายใน(ศาลาครัว)ที่ปัจจุบันยกสูงขึ้น ชั้นบนยังต้องถูด้วยกาบมะพร้าวอยู่เหมือนเมื่อ ๓๐-๔๐ ปีก่อน ไม้กวาดบนศาลาก็เป็นไม้กวาดพิเศษที่มีตัวกวาดที่ยาวที่สุดในโลกไม้ด้ามจับจะยาวกว่าปกติ ใช้กวาดพื้นที่ถูกขัดเงาด้วยกาบมะพร้าวแล้ววัดทุกวัดในสายพระป่าจะมีไม้กวาดอ่อน และไม้กวาดตาดเป็นสัญลักษณ์ เมื่อก่อนพระมีน้อยไม่เหมือนสมัยนี้เณรที่พอจะช่วยพระในการทำงานก็ไม่มี ผู้เล่า... คุณหมีกจึงต้องช่วยงานวัดเกือบทุกส่วนที่พอจะทำได้ตั้งแต่เล็กจนโตและจนถึงบัดนี้ ไม่ใช่แค่คุณหมีกคนเดียว ทั้งครอบครัวเลยที่ต้องถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องคอยดูแลรับใช้ ไม่ว่าจะเป็นองค์หลวงตาท่าน หรือพระอื่นๆ ในวัดทุกองค์ก็เช่นกัน

พระและเณรขัดถูพื้นศาลาด้วยกาบมะพร้าว

โรงน้ำร้อนก็ยังอยู่เหมือนเมื่อแรกตั้งวัด เพียงแต่ย้ายกองฟืนด้านหลังออก ให้เหลือสั้นลงโปร่งขึ้นกว่าเดิม ปั๊บยังอยู่ด้านข้างเหมือนเดิม บ่ายก็เอาปั๊บใส่รถเข็นลงไปใส่น้ำเอาไปล้างทำความสะอาด และเติมน้ำในตุ่มไกลๆ ออกไปหลังวัด พระเณรที่ยังหนุ่มยังแน่นต้องเป็นผู้ดูแลเรื่องนี้ แม้ว่าได้เดินท่อน้ำไปภายในบริเวณวัดแล้วก็ตาม บางแห่งยังต้องอาศัยน้ำจากรถเข็นนี้เหมือนเดิม

โรงครัวสมัยก่อนก็มีสภาพเหมือนศาลาทั่วไป โล่งๆ ไม่มีรั้วรอบขอบชิด เพราะสมัยก่อนคนไม่มากมายเหมือนทุกวันนี้ มีทางเดิน ศาลายกพื้นขึ้นมา ทางขวามือเป็นที่ที่โยมแม่ของหลวงตา และคุณแม่น้อมใช้เป็นที่นั่งรับประทานอาหารเช้า ไม่มีตู้เย็น ไม่มีน้ำแข็ง ไม่มีที่เก็บเนื้อสัตว์ ต้องรวนเนื้อให้แห้งเพื่อป้องกันการบูดเน่าเสีย รวนไว้แล้วก็เก็บเข้าตู้สังกะสีที่ดัดแปลงเป็นที่ใส่ของที่รวนแล้ว ทำเป็นชั้นยกสูงขึ้นเพื่อกันหนู แมลง และสุนัข เพราะขณะนั้นกำแพงวัดยังไม่ได้เป็นกำแพง

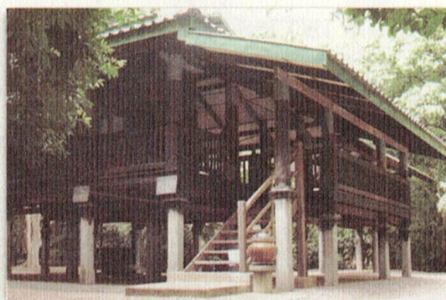
คอนกรีตเช่นปัจจุบัน บางส่วนมีรั้วลวดหนามกั้นหลวมๆ จึงมีสัตว์ต่างๆ เข้ามาเพ่นพ่านในวัดอยู่เสมอ

กุฏิพระยกสูงจากพื้นดิน ข้างล่างเก็บเศษไม้กระดานเยอะแยะไปหมด เพื่อใช้ทำงานก่อสร้างกระจุกกระจิกทั่วไป

ตั้งแต่องค์หลวงตาท่านตั้งวัดนี้ ท่านอยู่กุฏิมา ๒ หลัง หลังแรกเป็นกุฏิเล็กๆ เฉพาะองค์ท่านอยู่หลายปีซ่อมแซม ๓ ครั้งจนกระทั่งหมดสภาพ คณะศิษย์จึงสร้างกุฏิหลังที่ ๒ ถวายท่านให้ดูเหมาะสม หลวงตาใช้กุฏิหลังที่สองนี้เป็นเวลาหลายสิบปี จนถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๑ จึงซ่อมแซมปรับปรุงใหญ่เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ จนแล้วเสร็จให้องค์หลวงตาเข้าจำวัดได้เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ รวมเป็นเวลา ๑๘ วันเต็ม มีผู้คนเข้ามาช่วยงานกันคนละเล็กละน้อยนับเป็นพันคน ซึ่งมาจากทั่วสารทิศทำงานกันทั้งกลางวันและกลางคืน ขณะร่วมกันทำงานเกิดมีคนรู้เท่าไม่ถึงการณ์เอาดินจากกุฏิหลวงตาตั้งใจจะเอาไปบูชา แต่เอาไปมากหน่อย กลางดึกคืนนั้นมีเทวดาในชุดขาว ๘ องค์ มาเข้าฝันต่อว่า เอาดินวัดมาทำไมให้เอาไปคืน เทวดาเขาเฝ้าวัดนี้มา ๔๐๐ กว่าปีแล้วเท่านั้นแหละวันรุ่งขึ้นต้องรีบเอาไปคืน และต้องขอขมาต่อเทวดาทั้งหลาย

กุฏิหลังแรก

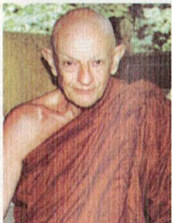
กุฏิหลังที่ 2

กุฏิหลังที่ 3 (บูรณะ 11 – 28 เมษายน 2551)

ผู้เล่า...คุณหมิ๊ก..บอกว่าอยู่ไม่ทันหลวงปู่บุญมี คุณพ่อของคุณหมิ๊กเล่าให้ฟังว่าหลวงปู่บุญมีเป็นผู้รับผิดชอบทุกอย่างภายในวัด หลวงปู่ท่านอยู่กุฏิเดียวกับที่ท่านอาจารย์สุดใจอยู่ทุกวันนี้ ท่านอาจารย์ปัญญา อยู่กุฏิเดิมจนท่านมรณภาพเมื่อ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๗ ในยุคนั้นมีพระ อยู่ราว ๑๐ รูป มีหลวงปู่ลี กุสลธโร หลวงพ่อปัญญา ปัญญาวัฑโฒ ท่านอาจารย์เชอร์รี่ ท่านอาจารย์ประยูร ท่านอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก ท่านเหล่านี้อยู่ที่วัดมาก่อน ส่วนท่านอาจารย์สุดใจ ทันตมโน ท่านอาจารย์วันชัย วิจิตโตเข้ามาทีหลัง ท่านอาจารย์เหล่านี้ทุกองค์ต่างช่วยกันดูแลวัด จนเป็นวัดอยู่เช่นทุกวันนี้

หลวงพ่อปัญญา

พระอาจารย์เชอร์รี่

อาจารย์อินทร์ถวาย

พระอาจารย์วันชัย

พระอาจารย์สุดใจ

ท่านอาจารย์ปัญญาเข้ามาพร้อมกับหลวงปู่เชอร์รี่ คุณหมัก.. บอกว่าตั้งแต่จำความได้ก็เห็นท่านแล้ว หลวงพ่อปัญญาบิณฑบาตอยู่แถวโรงครัวภายในวัด เพราะท่านเป็นโรคกระดูก ส่วนท่านเชอรี่บิณฑบาตในหมู่บ้าน มีพระฝรั่งอีกรูปหนึ่ง คือ ท่านฟิลิป บิณฑบาตพร้อมท่านปัญญา ต่อมาท่านฟิลิปหายไป ไม่แน่ใจว่าท่านสึกออกไป หรือกลับต่างประเทศไปแล้ว

เส้นทางบิณฑบาตของหลวงตา สมัยที่หลวงตาท่านออกไปรับบาตรที่หมู่บ้าน ท่านจะออกเดินจากวัดตามเวลาสมควร คือกะว่าพระทั้งหลายที่ออกบิณฑบาตไปก่อนหน้าแล้ว จะมารวมกันที่หน้าหมู่บ้านพอดี หลวงตาท่านเดินรับบาตรจากผู้คนในหมู่บ้านผ่านหน้าบ้าน

หลวงตาท่านเดินรับบาตรจากผู้คนในหมู่บ้าน

คุณหมักไปแล้วเดินอ้อมตรงไปยังถนนหน้าโรงเรียนบ้านตาด จากนั้นจึงวกกลับมาทางเดิม อีกทีที่หลวงตาท่านเดินออกรับบาตรเป็นถนนสายเล็กๆ นับว่าท่านเดินไกลพอสมควรทีเดียว ขนาดคุณหมักขี่จักรยาน

ไปวัดยังเหนื่อยจะแย่อยู่แล้ว ท่านเดินออกมารับบาตรไกลเหลือเกิน ต่อมาภายหลังท่านเดินรับบาตรตรงสามแยก (หน้าโรงเรียนบ้านตาด) หลังจากนั้นต้องย่นเส้นทางรับบาตรเรื่อยมาตามความเหมาะสมกับวัยของท่านที่มากขึ้นทุกปีๆ

หลวงตาท่านเดินออกรับบาตร

หลวงตาเป็นผู้นำรับบาตรร่วมกับพระองค์อื่นๆ ท่านเดินสะพายบาตรออกจากวัดองค์เดียวไม่มีใครตาม เดินออกไปตามถนน ท่านเป็นพระที่เดินเร็วมาก ดูเผินๆ ท่านเดินเนิบๆ หลังตรง เดินเอื่อยๆ ช้าๆ แต่ขอโทษที่ คุณหมัก..บอกว่าอย่างเขายังเดินตามไม่ทัน ตอนที่คุณหมักบวชเดินบิณฑบาตในหมู่บ้านตาดออกไปบริเวณรอบนอก หลวงตาบิณฑบาตแค่สามแยก พวกพระยังต้องเดินจ้ำๆ กันออกไปให้ทันท่านที่จะรับบาตรที่จุดนัดพบบริเวณสามแยก หลวงตาท่านเป็นผู้นำรับบาตร พอรับบาตรจนถึงองค์สุดท้ายแล้ว พระต่างต้องรีบจ้ำสุดกำลังเพื่อแซงองค์ท่านขึ้นไป รีบเข้าวัดไปปฏิบัติหน้าที่ก่อนท่านขึ้นศาลาขณะนั้นมีท่านน้อยที่คอยรับบาตรจากหลวงตา

เดี๋ยวนี้หลวงตาท่านชรามากแล้ว อายุขึ้นปีที่ ๙๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ไม่ได้บิณฑบาตด้วยตัวท่านเองแล้ว ท่านอาจารย์สุดใจจะรับ

บิณฑบาตแทนองค์หลวงตา เมื่อวัดป่าบ้านตาดเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกผู้คนต่างหลั่งไหลมากันแน่นวัดทุกวัน บางวันพระต้องใช้เวลาเฉพาะตักอาหาร และจัดอาหารเกินกว่า ๑ ชั่วโมง แล้วหลวงตาท่านฉันเพียงไม่กี่คำ สำหรับการเดินทางออกไปบริจาคทานขององค์ท่านหลวงตาบรรดาลูกศิษย์รวมทั้งผู้เล่า..คุณหมึกไม่อยากให้องค์หลวงตาต้องเดินทางไกลๆ อยากให้ท่านพักผ่อนอย่างเต็มที่...ที่วัด

อัศจรรย์หลวงตา...หลวงตาท่านออกจากวัดไปเยี่ยมโรงพยาบาลทุกวันทำงานส่วนวันเสาร์ - อาทิตย์ ท่านจะไปเยี่ยมวัดต่างๆ ขนสิ่งของทั้งของกินของใช้ที่จำเป็นไปสงเคราะห์ให้ทุกหนทุกแห่งไม่ได้ขาด ความเมตตาของท่านแม้แต่คนขับรถนำขบวนตอนท่านเดินทางไปเชียงใหม่ มีคนเล่าให้ฟังว่าตำรวจที่ขับรถนำขบวนของท่านไปตามหน้าที่ แต่ใจเป็นทุกข์เพราะไม่รู้ว่าจะหาเงินให้ลูกได้อย่างไร วันเปิดเทอมใกล้เข้ามาจนถึงจมูกแล้วหมดหนทางจะหาเงิน ๘,๐๐๐.- บาท

หลวงตาท่านนั่งรถตู้ตามมาเป็นคันที่สอง ท่านคงพิจารณาเห็นความไม่สบายใจของคนขับนำขบวนท่านสั่งให้จอดรถข้างทาง มีคนสงสัยว่าท่านสั่งให้จอดทำไมท่านให้คนนำเงินไปให้คนขับรถนำขบวนคนละ ๑๐,๐๐๐.- บาท ผู้เล่า...ตัวคุณหมึกเองไม่เคยสงสัยเลยว่าหลวงตาท่านรู้ได้อย่างไร ตั้งแต่เล็กจนโตใกล้เกษียณอายุเข้ามาทุกทีแล้วคุณหมึกอยู่กับหลวงตามาโดยตลอด และกล่าวด้วยว่าได้เป็นผู้เป็นคนถึงทุกวันนี้ได้ก็เพราะความเมตตาขององค์หลวงตา และองค์ท่านเคยพูดถึงคนบางคนว่า ''จะไม่มีแผ่นดินอยู่'' ฯลฯ ผู้เล่า...คุณหมึกยังแปลกใจเลยและคิดว่าคงไม่เป็นอย่างนั้น เดี๋ยวนี้จึงได้เห็นชัดว่าเรื่องที่ท่านพูดไว้เป็นจริงทุกประการ ผู้คนคงเห็นความอัศจรรย์ขององค์

หลวงตามากขึ้นเรื่อยๆ คนใหม่ๆ เข้ามากราบท่านมากขึ้น การเข้าแถวใส่บาตรหน้าวัดก็ยาวขึ้นๆ เมื่อก่อนเป็นโต๊ะไม้ เดี๋ยวนี้เป็นโต๊ะสเตนเลสหลังคาอลูมิเนียม ยาวจากหน้าวัดไปถึงประตูชั้นนอกเกือบจะต้องเรียงสองแถวอยู่แล้ว เป็นที่น่าดีใจที่มีคนเข้ามาทำบุญที่วัดมากขึ้น

ไปเยี่ยมโรงพยาบาล

ไถ่ชีวิตช้าง

ไถ่ชีวิตช้าง.....เมื่อไม่นานมานี้มีผู้ใจบุญนำช้างมาถวายหลวงตาด้วยความสงสารที่เจ้าของจะขายไปทางใต้เอาไปทำงาน ช้างเชือกนี้อายุ ๔๐ ปี เป็นช้างพลาย(เพศผู้) ปลายงาและปลายหางถูกตัดขนหางก็ถูกถอนออกจนหมด ดูแล้วเหมือนหางหมู ก็เป็นหน้าที่ของพระอีกเช่นเคยที่ต้องทำโรงช้างให้เป็นพิเศษ เลี้ยงดูอย่างดีด้วยอ้อย และสับปะรด ช้างมีอาหารป้อนถึงปากเรียกง่ายๆ ว่าอยู่ดีกินดีตามประสาวัดป่าบ้านตาด

ผู้เขียน....คุณหลวง...ได้แต่รำพึงในใจว่า วัวก็มีแล้ว ควายก็มีแล้ว ช้างก็มาแล้ว ต่อไปคงจะเป็นม้า ผู้เขียน... คุณหลวงยังเคยคิดเล่นๆ ว่าน่าจะไปหาม้าแคระเอามาถวายท่านบ้าง คิดอยู่ไม่เกินสัปดาห์ม้าตัวสูงใหญ่ประเภทม้าแข่ง ๒ ตัว ก็เดินทางมาถึงวัดสมดังที่คุณหลวงคิด ครบสูตรแล้วทีนี้ ช้าง ม้า วัว ควาย สุนัข ไก่ แถมในวัดก็มีตะกวด

อยู่ก่อนแล้วจำนวนมาก มีอาจารย์ท่านหนึ่งจับออกไปปล่อยตามวัดต่างๆ ๔๐-๕๐ ตัวแล้ว แต่ขณะนี้ในวัดก็ยังมีอยู่มากจับออกไม่ไหว จึงปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ เมื่ออาหารการกินสมบูรณ์เลยออกไข่กันจนเต็มวัด ส่วนงูก็ถูกจับออกไปปล่อยเพราะเป็นสัตว์อันตราย

ขณะนี้วัดกำลังจะกลายเป็นสวนสัตว์เปิดมีสารพัดสัตว์แม้กระทั่งเจ้ากระจงตัวน้อยๆ ที่เดินอยู่ตามกุฏิต่างๆ รอบวัดก็ดูน่ารักดี เมื่อไม่มีใครทำอันตรายจึงเป็นกระจงเชื่องเห็นคนก็ไม่กลัว เดินผ่านหน้าไปอย่างองอาจ

ตลาดนัดโค - กระบือ ที่วัดป่าบ้านตาด....หลวงตามหาบัวท่านให้ความเมตตากับทุกชีวิต ใครเอาช้าง ม้า วัว ควาย สัตว์สารพัดชนิดมาปล่อย ท่านก็เมตตารับไว้ในความอนุเคราะห์ของท่าน แต่หลายคนก็เจ้าความคิดแรกๆก็เป็นวัวและควายที่ไปไถ่ชีวิตมา เอามาถวายให้ท่านขนมาทีละคู่ทั้งแม่และลูกต่อมาก็กลายเป็นฝูง โดยเฉพาะในช่วงวันเกิดท่านวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๑ รถบรรทุกวัวและควายกันเต็มคันวิ่งเข้าออกวัดตั้งแต่เช้ายันดึกทั้งรถเล็ก และรถใหญ่ เจ้าของวัว และควายที่กำลังจะขายส่งเข้าโรงเชือดเห็นเป็นโอกาส ต่างขึ้นราคาไถ่ชีวิตสูงขึ้นอีกตัวละ ๕-๖ พันบาท ซึ่งผู้ใจบุญก็สู้ราคาด้วยความสงสารมัน

มีวัวและควายมารวมกันเป็นจำนวนมากกว่าพันตัวจนล้นวัด ต้องตั้งทีมทำงานทั้งพระ และฆราวาสคอยดูแลทั้งกลางวัน และกลางคืนเพื่อรอส่งมอบให้แก่ผู้ต้องการนำไปเลี้ยง ซึ่งคนเหล่านี้ต้องมีสัญญากับท่านว่าจะไม่นำไปฆ่าให้เลี้ยงไว้เอาลูก หรือเอาไปทำงานจนสิ้นอายุไปเอง

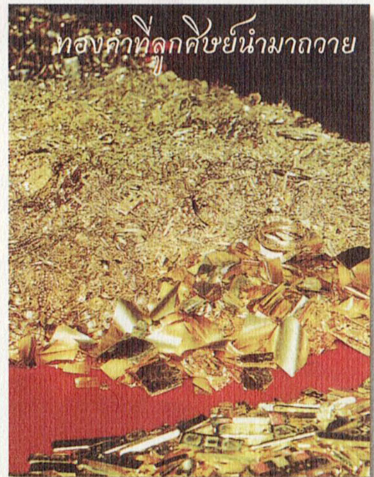
ในวันแจกวัว และควายมีผู้มาลงทะเบียนกันมากมายเป็นคนมา

จากจังหวัดโดยรอบอุดรฯ งานนี้เป็นงานเอิกเกริกยิ่งกว่างานตลาดนัดโค-กระบือตามหมู่บ้าน เพราะเป็นงานบุญไม่เสียเงินซื้อขาย อาศัยเพียงโชคใครโชคดีก็จับฉลากได้ไปเดินจูงวัว ควายออกจากคอกชั่วคราวที่กว้างขวางประมาณเกือบ ๑๐ ไร่ ผู้คนที่ชุมนุมอยู่ต่างปรบมือยินดีกับโชคของเขาที่ได้วัวควายไปขุนเลี้ยง ในที่สุดคอกที่เต็มจนล้นก็ว่างลง หญ้าที่เคยรกในคอกถูกย่ำจากกีบตีนวัวควายจนกลายเป็นพื้นดินราบเรียบ เป็นดินที่อุดมทีไปด้วยปุ๋ยคอกอย่างดี เพราะได้ทิ้งมูลของวัวควายคลุกเคล้าจนเต็มผิวดินจากเดือนสิงหาคมมาจนขณะนี้เดือนตุลาคมหญ้ายังไม่สามารถงอกขึ้นมาได้เลย ปุ๋ยคอกอาจจะแรงไปหน่อยก็ได้

<u>ทองคำ ๑๒ ตัน สุกสว่างงามสง่าอยู่ในคลังหลวง</u>

หลวงตาท่านจะมีอายุครบ ๘ รอบ คือ ๙๖ ปีในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ นี้ ท่านยังดูแข็งแรง เดินไม่ต้องใช้ไม้เท้าค้ำยัน ถึงก้าวเดิน และแต่ละก้าวจะช้าลงไป แต่ก็ยังมั่นคง สายตายังชัดเจนดีอยู่มาก ทุกเช้าหลวงตาจะอ่านข้อความที่มีผู้ส่งมาให้ท่านอ่านประกาศ

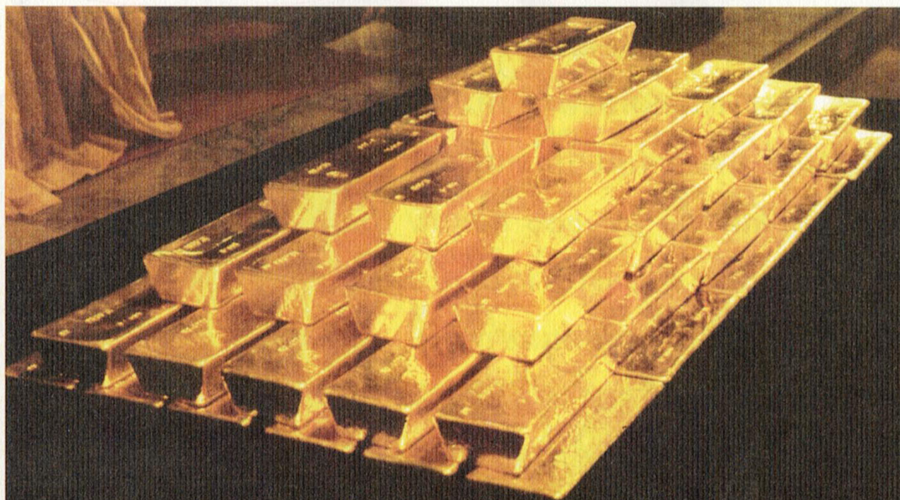

อาทิ จำนวนทองคำทั้งหมดที่รวบรวมได้ ซึ่งขาดอีกไม่กี่กิโลกรัมก็จะครบ ๑๒ ตัน หรือ ๑๒,๐๐๐ กิโลกรัม ตามที่ท่านคาดหวังจะเอาไว้ให้เป็นสมบัติของชาติ เพื่อเกื้อหนุนชาติให้มีความแข็งแรงพอที่จะต่อสู้กับความหายนะทางเศรษฐกิจ ที่กำลังค่อยๆ ชอนไชประเทศอย่างเงียบๆ ในปัจจุบัน

เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว หลวงตาท่านเร่งให้พวกศิษย์ทั้งหลายช่วยกันระดมทองคำเข้าคลังหลวง เราต่างพากันเชื่อฟังท่าน รีบเร่งกันทันทีโดยไม่มีการซักถามหาเหตุผล เพราะมีความศรัทธาต่อหลวงตาอย่างที่สุด ทุกคนต่างเร่งระดมบอกบุญหาทองคำไปยังญาติพี่น้องเพื่อนฝูงทั้งหลายชี้ให้พวกเขาเห็นถึงความตั้งใจดีและความห่วงใยที่หลวงตามีต่อประเทศชาติ

ด้วยจิตใจที่ยึดมั่นในองค์หลวงตา ผู้ที่เป็นผู้นำลูกศิษย์ทุกคนเต็มใจฝ่าพงหนามแห่งความไม่เข้าใจของผู้คนทั่วไป ด้วยความหนักแน่นได้รับทองคำที่ถูกสละถอดออกจากนิ้ว ข้อมือ คอ ติ่งหู และหยิบออกจากกล่อง หรือกรุสมบัติส่วนตัว ถึงแม้จะเป็นมรดกตกทอดมาก็ตาม มีทั้งแหวน กำไล สร้อยคอ ตุ้มหู กรอบพระฯลฯ ล้วนถวายมาเพื่อร่วมบุญกับหลวงตา เป็นประวัติศาสตร์ของชาติไทยและของโลก ที่มีพระอรหันต์เป็นผู้นำให้ชาติพ้นภัยพิบัติจากพิษเศรษฐกิจที่เกาะกินอยู่

ทองคำแท่งละ 12.5 กิโลกรัม เตรียมนำเข้าคลังหลวง

หัวใจทองคำ

คำร้อง ทองกราน ทานา
(อ้างถึงในหนังสือหลวงตามหาบัวมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่)
ทำนอง ทองกราน ทานา
ขับร้อง ยืนยง โอภากุล (แอ๊ด คาราบาว)

ชาติไทยไม่สิ้นคนดี หากมีไพรีคุกคาม
ปกป้องคุ้มครองแผ่นดิน เลือดหลั่งรินชีวิตยอมพลี
ดั่งองค์มหาราชเจ้าตากสิน กู้แผ่นดินเป็นพุทธบูชา
ด้วยธรรมของพระศาสดา น้อมมาบูชาเทิดไท้
ยามบ้านเมืองรุ่มร้อน พระท่านสอนชี้แนวทางเดิน
อย่างองค์หลวงตามหาบัว ประกาศตัวท่านเป็นผู้นำ
กอบกู้พิทักษ์คลังหลวง รวมล้านดวงหัวใจทองคำ
ชาติไทยรุ่งเรืองยืนยง มั่นคงเพราะธรรมบันดาล
ชาติ ศาสนา กษัตรา ประชาชน
สร้างมหากุศล ร่วมกันบนผืนดินแดนไทย
มีหรือจน คนต้องแบ่งปัน องค์หลวงตาท่านพาดำเนิน
มาก้าวเดิน หลอมรวม หัวใจเดียวกัน
วิสุทธิเทพคุ้มครอง ชาติไทยเรืองรองอนันต์
วิสุทธิเทพคุ้มครอง ชาติไทยเรืองรองอนันตกาล

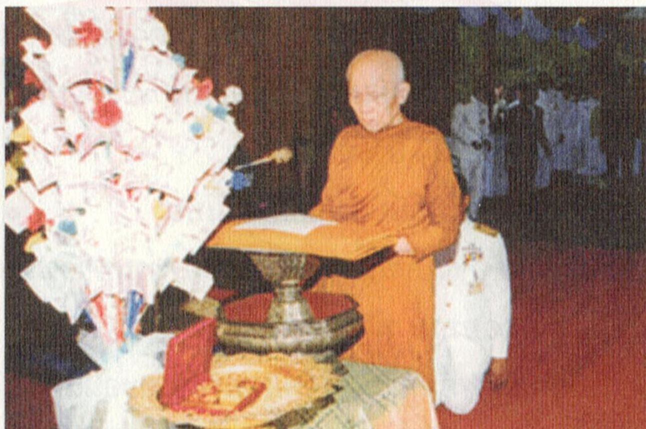
องค์หลวงตามอบทองคำ ครั้งที่ ๑๔ และ ๑๕ ให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย

มอบครั้งที่ ๑๔ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ณ สวนแสงธรรม

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ เสด็จเป็นองค์ประธาน ดร.ธาริษา วัฒนเกส ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้รับมอบทองคำ ๔๘ แท่ง ๖๐๐ กิโลกรัม

มอบครั้งที่ ๑๕ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ วัดป่าบ้านตาด

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ฯ เสด็จเป็นองค์ประธาน ดร.ธาริษา วัฒนเกส ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้รับมอบทองคำ ๓๖ แท่ง ๔๕๐ กิโลกรัม

ทองคำ - ดอลลาร์ ที่มอบเข้าสู่คลังหลวง
๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑ - ๙ มกราคม ๒๕๕๓

ครั้งที่	วันที่มอบ	จำนวนสินทรัพย์ที่มอบ		
		ทองคำ		ดอลลาร์
		แท่ง	กิโลกรัม	
๑	๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑	-	-	๑,๒๗๘,๐๐๐
๒	๔ พฤษภาคม ๒๕๔๒	๘๓	๑,๐๓๗.๕	๓,๐๐๐,๐๐๐
๓	๒๑ เมษายน ๒๕๔๔	๘๒	๑,๐๒๕	๑,๐๐๐,๐๐๐
๔	๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔	๕๕	๖๘๗.๕	๓๐๐,๐๐๐
๕	๒๖ กันยายน ๒๕๔๔	๑๔๕	๑,๘๑๒.๕	๔๐๐,๐๐๐
๖	๑๑ เมษายน ๒๕๔๕	๔๐	๕๐๐	๓๐๐,๐๐๐
๗	๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๕	๔๐	๕๐๐	๓๐๐,๐๐๐
๘	๑๒ เมษายน ๒๕๔๖	๔๒	๕๒๕	๔๐๐,๐๐๐
๙	๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖	๔๙	๖๑๒.๕	๔๓๒,๐๐๐
๑๐	๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๖	๘๒	๑,๐๒๕	๓๐๐,๐๐๐
๑๑	๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๖	๑๑๒	๑,๔๐๐	๕๐๐,๐๐๐
๑๒	๑๒ เมษายน ๒๕๔๗	๙๕	๑,๑๘๗.๕	๒,๐๐๔,๐๐๐
รวม		๘๒๕	๑๐,๓๑๒.๕	๑๐,๒๑๔,๖๐๐
๑๓	๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๗	๕๘	๗๒๕	-
๑๔	๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐	๔๘	๖๐๐	-
๑๕	๙ มกราคม ๒๕๕๓	๓๖	๔๕๐	-
รวมทั้งสิ้น		๙๖๗	๑๒,๐๘๗.๕	๑๐,๒๑๔,๖๐๐

การถวายทองคำยังกระทำได้ต่อเนื่องเพราะหลังจากปิดโครงการเมื่อ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๗ แล้ว องค์ท่านหลวงตายังคงรับทองคำ 'แบบซึมซาบ' ต่อไปเพื่อให้ลูกศิษย์ และประชาชนทั้งหลาย ได้มีส่วนในการร่วมทำบุญมหากุศลต่อไป

เมตตาธรรมของหลวงตา

หลายคนที่อ่านหนังสือ 'หลวงตา วัดป่าบ้านตาด ๑' จบแล้ว จะกล่าวว่า 'ยังมีพระอย่างหลวงตาอีกหรือ' หนังสือถูกกระจายไปสู่ผู้อ่าน ๑๕,๐๐๐ เล่ม แทรกซอนไปในที่ต่างๆ หลายๆ คน ยังไม่เคยได้รับรู้เรื่องราวของหลวงตา แม้ว่าจะมีข่าวเรื่องหลวงตารวบรวมทองคำเข้าคลังหลวง ในนาม 'ผ้าป่าช่วยชาติ' บ้างก็ยังทำใจให้ยอมรับไม่ได้ ไม่ต้องการให้ท่านเป็นพระการเมือง นักการเมืองกล่าวโจมตีท่านอยู่ตลอดมา แม้แต่ในจังหวัดอุดรธานีเองก็ยังมีผู้คัดค้านการทำงานของท่าน ทั้งๆ ที่จังหวัดอุดรธานีเป็นจังหวัดที่ท่านทำประโยชน์ให้มากที่สุด ตั้งแต่การสร้างสถานีรถไฟ สะพายลอยข้ามถนน โรงพยาบาล โรงเรียนฯลฯ หลวงตามุ่งไปที่การพัฒนา และการดูแลรักษามนุษย์ ท่านทุ่มเทให้ทั้งหมด เมตตาของท่านไม่มีประมาณ ท่านให้จนติดลบ เพราะค่าใช้จ่ายที่บุคคลต่างๆ หน่วยงานต่างๆ ขอมามันเกินกว่าเงินในบัญชี ท่านทุ่มเทให้กับทุกเรื่องที่รับไว้ จำทุกเรื่องได้อย่างแม่นยำ

แม้หลวงตามีอายุมากขึ้นจะครบ ๙๖ พรรษา ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ ท่านก็ไม่ต้องการความช่วยเหลือใดๆ ในการต้องมาดูแลปรนนิบัติท่าน ท่านยังเดินตัวตรง แม้จะช้าลงกว่าเดิม หากธาตุขันธ์อำนวย ท่านก็จะเดินทั่วทั้งวัด ตรวจตราทุกอย่างด้วยตัวท่านเอง หากใครโชคดีไปวัดในช่วงเวลาที่ท่านเดินตรวจวัด ก็จะเห็นภาพท่านสองมือไพล่หลังเดินตรวจไปเรื่อยๆ เป็นภาพที่งดงามนัก ตามเส้นทางที่ท่านผ่านมาก็มีเจ้าหน้าที่ และพระคอยดูแลท่านอยู่ห่างๆ หากวันใดท่านเดินไม่สะดวกหรือเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางไปเยี่ยมโรงพยาบาล และวัดต่างๆ ท่านก็จะนั่งรถตรวจรอบวัดทั้งข้างนอก และในกำแพงวัด

ปัจจุบันวัดมีเนื้อที่มากขึ้น จากที่แต่แรกมีเนื้อที่เพียง ๑๖๐ ไร่เศษ บัดนี้มีเนื้อที่เพิ่มเป็น ๓๐๐ - ๔๐๐ ไร่แล้ว ศาลาด้านนอกกว้างขวางใหญ่โต ความจุของศาลารวมทั้งพระ ทั้งผู้มาร่วมทำบุญนับได้เป็นหลักพัน ที่จอดรถที่ว่ากว้างใหญ่มากแล้ว แต่ยังไม่พอรองรับรถที่เดินทางมาใส่บาตรในวันสำคัญๆ ได้ โดยเฉพาะในวันเสาร์ และวันอาทิตย์ ผู้คนจะเดินทางมาจากทุกสารทิศ แน่นขนัดทั้งคนทั้งรถ ทุกคนล้วนใจจดใจจ่อที่จะมากราบนมัสการองค์ท่าน เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ตัวเอง และครอบครัว

ด้วยความเมตตาที่ไม่มีประมาณขององค์หลวงตา และศรัทธาที่ท่านสาธุชนมีต่อองค์ท่าน ผู้คนจึงหลั่งไหลเข้าหาท่านมากขึ้นทุกขณะและทุกงาน ท่านไม่ได้แจกเครื่องรางของขลัง แต่ท่านแจกธรรมะทุกวัน ท่านสอนให้ใช้ธรรมมะเป็นเครื่องรางของขลังของจิตใจไปชำระคราบไคลสิ่งสกปรกออกมาจากใจเสียก่อน แล้วบุญบารมีจะเข้ามาเอง ท่านสอนให้ละกิเลส ให้สร้างเกราะคุ้มครองของตนด้วยการรักษาศีล 5 ให้ครบเท่านั้นก็เพียงพอ ท่านสอนพวกเราเสมอว่าให้สร้างทานบารมี เพื่อเป็นเสบียงไว้ในภายหน้า

มีคนจำนวนมากนิยมชมชอบพระพุทธรูป พระเครื่อง ต่างเสาะแสวงหามาเป็นเจ้าของ บ้างก็เก็บไว้เพื่อบูชาระลึกถึงองค์พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า บ้างก็ทำเป็นการค้าตามธรรมดาของมนุษย์ที่ยังอยู่ในวังวนความโลภ พระเหล่านี้เปลี่ยนมือครอบครองไปตามความต้องการของตลาด ยิ่งเก่าแก่งดงาม ก็ยิ่งเป็นที่นิยมชมชอบ โดยเฉพาะสิ่งที่ถือว่าเป็นของเก่า ก็อาจจะมีมูลค่ามากขึ้นตามกาลเวลา จะมีคนต้องการมาก เรียกว่าซื้อง่ายขายคล่องเป็นพุทธพาณิชย์

องค์หลวงตาจึงไม่เห็นด้วยกับการที่พ่อค้าเอารูปครูบาอาจารย์ทั้งหลายมาวางขายบนทางเดินให้ผู้คนเดินเฉียดกรายไปมา ท่านไม่ปรารถนาที่จะเห็น และได้ตำหนิการกระทำเยี่ยงนี้เสมอ

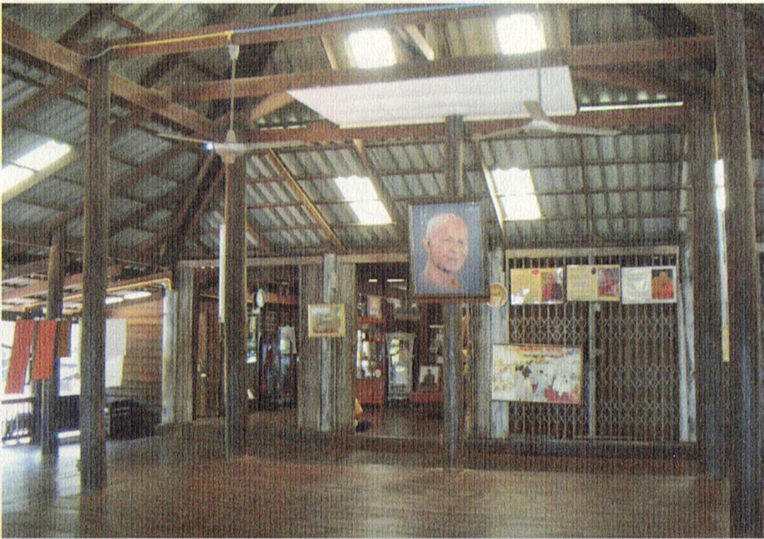
พระประธานบนศาลาที่วัดป่าบ้านตาดเป็นศรีสง่าแก่วัดมานาน เข้ามาถึงวัดก็มองเห็นแล้ว ที่หน้าพระประธานมีพระพุทธรูปองค์เล็กอยู่เพียง ๒ องค์ ประดิษฐานลดหลั่นกันลงมา ผิดกับบางวัดที่ศาลาแน่นไปด้วยพระบูชาต่างๆ แถมยังมีบาตรน้ำมนต์ ราวเทียน กระถางธูปวางเต็มไปหมด ความเรียบง่ายของศาลาวัดป่าบ้านตาดทำให้เห็นถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา วัดที่อยู่ในสายธารของหลวงตาจะเหมือนกันทุกวัด เป็นการวางรากฐานของวัดป่าและพระป่า แสดงให้เห็นถึงความเรียบง่าย

พระนากคือพระพุทธรูปองค์กลาง ประดิษฐานอยู่ข้างหน้าพระประธานในศาลา เป็นพระหล่อที่มีสีของนากขัดเงา งดงามไม่มีใครทราบ

ประวัติว่าท่านมาจากที่ใด เจ้าของผู้สร้างอธิษฐานเมื่อสร้างว่าอย่างไร ที่รู้กันก็คือผู้ที่ครอบครองพระนาคองค์นี้ไว้เป็นการส่วนตัวมีอันเป็นไปทุกราย จนต้องอัญเชิญท่านมาประจำบนศาลา วัดป่าบ้านตาดให้เป็นสมบัติส่วนกลาง เพื่อให้ผู้คนได้กราบไหว้ เป็นการสร้างบุญบารมีตามที่เจ้าของดั้งเดิมได้ตั้งใจอุทิศไว้ เมื่อมาอยู่วัด ก็ไม่ปรากฏมีเหตุการณ์ร้ายอะไรอีกเลย

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ สำหรับผู้ที่ชอบสะสมพระ เล่นพระ นักเล่นบางคนถึงขนาด พกกล้องส่องพระไว้กับตัว เห็นพระเครื่องเป็นไม่ได้ต้องนั่งยองๆ ส่องพระหาตำหนิ ผู้เขียน....คุณหลวง...เคยได้ยินจากคำปรารภของเจ้าประคุณสมเด็จว่า 'พระน่ะไม่ปลอม คนน่ะปลอม' คนพวกนี้อาจต้องประสบกับเหตุการณ์อย่างเดียวกับที่บรรดาเจ้าของพระนาคทั้งหลายในอดีต พบมาจนเอาชีวิตไม่รอด

ศาลาวัดป่าบ้านตาด

การกราบพระ - การรับพร - กล่าวสาธุ

๑. เรื่องการกราบพระ ท่านว่ากราบครั้งแรก ครั้งเดียวนั้นถูกต้องดีส่วนที่กราบ

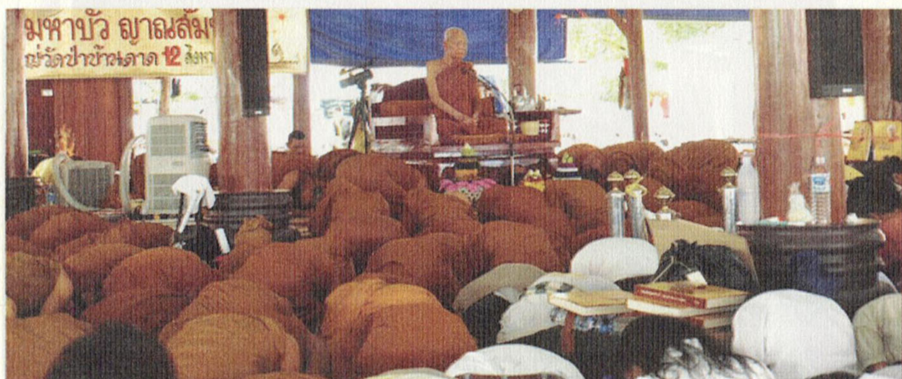
๓ หนนั้น ท่านบอกว่า

กราบครั้งแรก ให้กล่าวคำว่า พุทโธ
กราบครั้งที่สอง ให้กล่าวคำว่า ธัมโม
กราบครั้งที่สาม ให้กล่าวคำว่า สังโฆ

๒.การรับพร พระอาจารย์หลวงตาบอกว่า เวลาที่พระให้พรอย่าฟังเฉยๆ

ให้กล่าวว่า พรนี้ข้าพเจ้าขออุทิศให้กับ............ (ขอให้พลังจิตท่านส่งไปให้แก่ผู้ล่วงลับที่เกี่ยวข้องกับเรา) ก็ให้ว่าตามท่านไปรู้ไหม

๓. คำว่าสาธุ - สาธุ พระอาจารย์หลวงตาท่านบอก... ท่านพระอาจารย์มั่นท่านบอกว่า เทวดามาบอกกับท่านว่า พวกเราเจ้าข้าทั้งหลายที่มาวัด เวลากล่าวคำว่า สาธุ - สาธุนั้นขอให้กล่าวดังๆ เพื่อให้เทวดาเขาได้ยิน เทวดาท่านก็อยากได้บุญจะได้สาธุด้วย

การใส่บาตร

ผู้ที่มาใส่บาตรไม่ทันพระ ท่านก็อย่าได้เสียใจ พระอาจารย์หลวงตาท่าน บอกว่า เมื่อท่านมีจิตตั้งมั่นจะมาใส่บาตรที่วัดนั้น ก้าวแรกที่ออกจากบ้านมา อานิสงส์...แห่งจิตที่ตั้งมั่นท่านก็ได้อานิสงส์...แล้ว

การออกบิณฑบาตของพระวัดป่านั้น ท่านใช้ดูลายมือแทนดูนาฬิกาบอกเวลา กล่าวคือรุ่งเช้าวันใหม่ ท่านจะใช้การดูลายมือคือถ้าฟ้าสว่างพอดูลายมือเห็น ก็เป็นอันว่าได้เวลาทำกิจวัตร (เป็นวินัยพระมาตั้งแต่โบราณ) หลังจากนั้นจึงออกบิณฑบาต

การตักบาตรพระ

ควรถอดรองเท้ายืนกับพื้นดิน ไม่ใช่ว่าเมื่อถอดรองเท้าแล้วก็ยังยืนเหยียบบนรองเท้าอีกไม่ถูกต้อง เพราะพระท่านเดินเท้าเปล่าไม่มีรองเท้าสวมมา การกระทำเช่นนั้นก็เปรียบเสมือนเรายืนอยู่เหนือท่าน เป็นสิ่งไม่ควรทำ (ผู้รวบรวมขอเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใส่บาตรด้วยเงินนั้นห้ามโดยเด็ดขาด จะโดยเจตนาหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็แล้วแต่ ส่วนการใส่บาตรด้วยดอกไม้นั้นควรหลีกเลี่ยง เนื่องจากพระท่านต้องฉันจังหันในบาตรหากดอกไม้นั้นสกปรก หรือมีสารตกค้างก็จะเป็นอันตรายอีกด้วย จึงอยากให้ญาติโยมได้เข้าใจตรงกัน ไม่ไปตำหนิลูกศิษย์พระที่คอยช่วยถ่ายบาตร และคอยเตือนท่าน)

เรื่องการถ่ายรูป

เหตุที่ต้องให้งดถ่ายภาพโดยการใช้แฟลต (ถ้าไม่ใช้แฟลตอนโลมให้ใช้ได้ตามสมควร และควรงดระหว่างการเทศน์ เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนธาตุขันธ์องค์ท่าน) เป็นที่ทราบทั่วกันว่า สายตาของพระอาจารย์หลวงตาทั้ง ๒ ข้าง หลังการผ่าตัดเมื่อหลายปีที่ผ่านมามีอาการระคายเคืองมากโดยเฉพาะถูกกระทบจากแฟลตของกล้อง

ถ่ายรูป ยิ่งเวลาท่านเทศน์ด้วยแล้วสำคัญมาก เพราะท่านเข้าญาณสมาธิในการเทศนาธรรม เมื่อโดนแสงไฟจากแฟลตกล้องถ่ายรูปวูบๆ วาบๆ จะกระทบญาณสมาธิในการเทศนาธรรม พระธรรมจะขาดตอนไปจากใจ บ่อยครั้งต้องหยุดเทศน์กะทันหัน คือเป็นบาปมากเชียวล่ะ อะไรหรือบาป ไม่เข้าใจ กล่าวคือ ผู้ฟังเทศนาธรรมในขณะนั้นเกิดการขาดตอนในการฟัง ยังมีเทวดาอีกที่ร่วมฟังเทศนาธรรมนี้ จึงถือว่าเป็นบาปอย่างมาก คงพอจะเข้าใจนะ

วิธีนั่งสมาธิและเดินจงกรม

<u>การนั่งสมาธิ</u>

๑. นั่งขัดสมาธิ ตามแบบพระพุทธรูป เอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย วางมือทั้งสองไว้บนตัก

๒. ตั้งกายให้ตรง อย่าให้ก้มนักเงยนัก อย่าให้เอียงซ้ายเอียงขวาจนผิดธรรมดา ไม่กดหรือเกร็งอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง อันเป็นการบังคับกายให้ลำบาก ปล่อยอวัยวะทุกส่วนไว้ตามปกติธรรมดา

๓. ระลึก พุทโธ ธัมโม สังโฆ 3 ครั้ง อันเป็นองค์พระรัตนตรัยก่อน

๔. นึกคำบริกรรมภาวนา โดยกำหนดเองเพียงบทเดียว ติดต่อกันไปด้วยความมีสติ เช่น พุทโธ พุทโธ พุทโธ เป็นต้น

ให้นึก พุทโธ พุทโธ พุทโธ...สืบเนื่องกันไปด้วยความมีสติ และทำความรู้สึกตัวอยู่กับ พุทโธ พุทโธ พุทโธ...อย่าให้จิตเผลอตัวไปสู่อารมณ์อื่นระหว่าง จิต สติ กับคำบริกรรมมีความกลมกลืนกันได้เพียงไร ยิ่งเป็นความมุ่งหมายของการภาวนาเพียงนั้น ผลคือความสงบเย็นใจจะพึงเกิดขึ้น

การเดินจงกรม

การเดินจงกรม

๑. พึงกำหนดทางจงกรมที่ตนจะพึงเดิน สั้นหรือยาวเพียงไร ความยาว 25-30 ก้าว เป็นความเหมาะสมทั่วไป พึงดูว่าเราจะเดินจากที่นี่ถึงที่นั่น หรือถึงที่โน้น

สำหรับทิศทางที่ท่านนิยมปฏิบัติมามี ๓ ทิศคือ ตรงตามแนวตะวันออก ตะวันตก ๑ ตามแนวตะวันออกเฉียงใต้ ๑ ตามแนวตะวันออกเฉียงเหนือ ๑ จากนั้นตกแต่งทางจงกรมให้เรียบร้อยก่อนเดิน

๒. ผู้จะเดินกรุณาไปยืนที่ต้นทางจงกรม และพึงยกมือทั้งสองขึ้นประนมไว้เหนือระหว่างคิ้ว ระลึกคุณพระรัตนตรัย และระลึกถึงคุณของบิดามารดา อุปัชฌาอาจารย์ตลอดท่านผู้เคยมีพระคุณแก่ตน

จบแล้วรำพึงถึงความมุ่งหมายแห่งความเพียร ที่กำลังจะทำด้วยความตั้งใจเพื่อผลนั้นๆ เสร็จแล้วปล่อยมือลง

เอามือขวาทับมือซ้าย ทาบกันใต้สะดือตามแบบพุทธรำพึงเจริญพรหมวิหาร ๔ จบแล้ว ทอดตาลงเบื้องต่ำ ท่าสำรวม

๓. ตั้งสติกำหนดจิตและธรรมที่เคยนำมาบริกรรมกำกับใจ พุทโธ พุทโธ พุทโธ...เป็นต้น แล้วออกเดินจงกรมจากต้นทางถึงปลายทางจงกรมที่กำหนดไว้ เดินกลับไปกลับมาในท่าสำรวม

มีสติอยู่กับบทธรรมหรือสิ่งที่พิจารณาโดยสม่ำเสมอ ไม่ส่งจิตไปอื่นจากงานที่กำลังทำอยู่ในเวลานั้น

๔. ขณะเดินจงกรม พึงกำหนดสติกับคำบริกรรม พุทโธ พุทโธ พุทโธ... ให้กลมกลืนเป็นอันเดียวกัน ประคองความเพียรด้วยสติสัมปชัญญะ มีใจแน่วแน่ต่อธรรมที่บริกรรม ให้จิตรู้อยู่กับ พุทโธ พุทโธ พุทโธ ทุกระยะที่ก้าวเดินไปและถอยกลับมา

ข้อพึงสำรวม

- การเดิน ไม่พึงเดินไกวแขน
- ไม่เอามือขัดหลังหรือกอดอก
- ไม่เดินมองโน่นมองนี่ อันเป็นท่าไม่สำรวม

ทางเดินจงกรมขององค์หลวงตาภายในวัด

อำนาจแห่งบุญกุศลเป็นเครื่องย่นวัฏจักรวัฏจิต

การก้าวเดินของวัฏจักรวัฏจิตนี้ไม่มีที่สิ้นสุดจุดหมายปลายทาง นอกจากบุญกุศลเท่านั้นจะเป็นเบรกห้ามล้อ จะตัดเครื่องวัฏวนทั้งหลายที่ยืดยาวนานให้หดสั้นเข้ามาๆ ด้วยอำนาจแห่งบุญกุศลนี้

คำว่ายืดยาวนาน คือ อย่างไร ธรรมดาของจิตนี้จะต้องเวียนเกิดเวียนตายอยู่อย่างนี้เรื่อยไปด้วยวิบากกรรมดีชั่วต่างๆ ทีนี้เมื่อวิบากกรรมอันดีมีจำนวนมากๆเข้า ก็เป็นเหตุให้ตัดภพตัดชาติที่ยืดยาวสาวไส้นั้นให้ย่นเข้ามาๆ เช่นอย่างจะเกิดจะตายอีกประมาณสักหมื่นชาติ ก็ย่นเข้ามา ย่นเข้ามา พันชาติ ย่นเข้ามา ร้อยชาติ ย่นเข้ามา จนกระทั่งถึงเจ็ดชาติ

ดังที่ท่านแสดงไว้ว่า ท่านผู้ตกกระแสแห่งธรรม ได้แก่ พระโสดา พระโสดาบัน แปลว่า ผู้ถึงกระแสแห่งพระนิพพานหรือกระแสแห่งวิวัฏฏะ ได้แก่ ความหยุดกึกแห่งความเกิดตายทั้งหลาย มีพระพุทธเจ้าเป็นองค์สำคัญพระองค์แรก นี่เรียกว่าโสดา คือ กระแสแห่งวิวัฏจักรเข้าถึงจิตใจแล้ว อย่างมากท่านผู้สำเร็จพระโสดาจึงเกิดอีกเพียงเจ็ดชาติเท่านั้น

นี่ก็คืออำนาจแห่งบุญแห่งกุศล เป็นเครื่องย่นวัฏจิตวัฏจักรที่เคยหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงมามากต่อมากนั้น ให้หดสั้นเข้ามาสั้นเข้ามาจนกระทั่งถึงเจ็ดชาติ ย่นเข้ามาในท่ามกลางอีก ก็อีกสามชาติ นี่หมายถึงพระโสดา ขั้นต่ำจะเกิดตายอีกเพียงเจ็ดชาติ แต่ยังไงก็ไม่ไปอบายภูมิต้องไปทางดีโดยถ่ายเดียวเท่านั้น สามชาติท่ามกลาง อย่างอุกฤษฏ์หนึ่งชาติ คือ เกิดขึ้นมาบรรลุพระโสดาแล้ว แม้จะเกิดขึ้นอีกก็เพียงชาติเดียว นี่แยกได้เป็นสองคือ สำเร็จพระโสดาในชาตินั้นแล้วสามารถบำเพ็ญตนให้ได้บรรลุอรหัตบุคคลในชาตินั้นก็เป็นได้ ท่านเรียกว่า 'เอกพีชี' คือ มีพืชที่จะให้เกิดให้ตายอีกเพียงชาติเดียวเท่านั้น

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายที่ได้นำธรรมะทั้งหลายที่ได้ยินได้ฟังนี้ ไปประพฤติปฏิบัติ อุตส่าห์พยายามลากเข็นตัวของเราที่มันแน่นอน หรือไม่แน่นอนในจิตใจของเราเวลานี้ ตายแล้วจะไปเกิดที่ไหน จะไปเกิดกี่ภพกี่ชาติให้มันหดย่นเข้ามาจนถึงเกิดความแน่ใจภายในจิต

สำหรับความแน่ใจนี้จะเกิดได้ในวงพุทธศาสนาของเรานี้ไม่ต้องสงสัย เฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติภาวนาอันนี้ทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนเลยประจักษ์เข้ามาๆ ย่นเข้ามาเห็นประจักษ์ในใจ จนกระทั่งใจอิ่มพอหมดทุกสิ่งทุกอย่างแล้วปล่อยหมด ในบรรดาที่ใจเคยติดเคยพันลุ่มหลงงมงายมาตั้งแต่ก่อนสลัดปัดทิ้งออกหมด เพราะไม่มีอะไรเหนือคำว่า

พอแล้วสลัดหมด อยู่กับความพอ พอดี

คำถาม - คำตอบ

ปัญหาธรรม

องค์ท่านหลวงตาเคยเทศน์ปรารภแก่ศิษย์ที่มาฟังธรรมจากท่าน สิ่งที่เสียดายคือศิษย์ของท่านมีคำถามเกี่ยวกับปัญหาธรรมน้อยไปหน่อย ถ้ามีการถามบ่อยๆ และถามกันมากๆ ก็จะมีประโยชน์ต่อคนทั่วไปเป็นอย่างมาก ต่อไปนี้เป็นปัญหาธรรม

"พระอรหันต์ยุคปัจจุบัน ไม่อาจสำเร็จพระอรหันต์..จริงหรือ"

ถาม กระผมเคยได้ฟังเทศน์ของท่านอาจารย์ที่เทศน์โปรดคุณเพาพงา และผมได้ลองปฏิบัติตามจนได้ผลขึ้นมาบ้างพอสมควร กระผมเคยเขียนจดหมายมากราบเรียนถามปัญหาในการภาวนาแล้วครั้งหนึ่ง และ

ได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ตอบให้ผมฟังจนเป็นที่เข้าใจเมื่อไม่นานมานี้ กระผมได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์อยู่ตลอดมา ขณะนี้ปรากฏผลในการปฏิบัติว่าสามารถรู้เท่าทันจิตได้ และขณะที่กระผมกำลังปฏิบัติอยู่ก็เกิดมีเสียงพูดขึ้นมาว่า "อย่าได้ยินร้ายยินดีในสิ่งทั้งหลาย ให้วางเฉยในสิ่งนั้นๆ เสีย" กระผมก็ได้ทดลองปฏิบัติดูก็รู้สึกว่าใจว่างสงบง่ายขึ้น ต่อมากระผมก็ทำความรู้สึกว่าเฉยคู่กับการดูจิตโดยไม่ต้องภาวนาอะไร แต่ก็ไม่ทราบว่าจะถูกหรือไม่ และมีปัญหาอีกประการหนึ่งจากเพื่อนร่วมงานของกระผมคนหนึ่ง ได้พูดอ้างว่า มีคำพยากรณ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งมีหลักฐานอยู่ในพระไตรปิฎกด้วย จารึกไว้ว่า เมื่อพระพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้วหนึ่งพันปีแรก จะไม่มีพระอรหันต์ที่ปฏิบัติด้วยสมถะ และวิปัสสนา มีแต่วิปัสสนาล้วนๆ พระในยุคปัจจุบันนี้อยู่ในยุคพันปีที่สามจะไม่มีผู้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ ถึงจะปฏิบัติสักเท่าไร ก็ได้อย่างสูงแค่พระอนาคามีเท่านั้น กระผมเองยังเชื่อครูบาอาจารย์เต็มที่ที่สั่งสอนว่าถ้ามีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรมอยู่ตราบใดพระอรหันต์จะไม่สูญไปจากโลก แต่มีความวิตกกังวลว่าญาติมิตรของกระผมอีกหลายคนที่มีความศรัทธาเริ่มฝึกภาวนาใหม่ๆ อาจจะจิตใจหวั่นไหวกับคำกล่าวเช่นนี้จนเกิดท้อถอยความเพียร ซึ่งทำให้เสียประโยชน์อันควรของเขาไป กระผมจึงกราบเรียนถามมาเพื่อให้พวกกระผมตลอดจนญาติมิตรมีความเชื่อมั่นยิ่งขึ้น และมีอุบายต่อสู้กับกิเลสประเภทนี้ต่อไปด้วย

กระผมจึงกราบเรียนรบกวนถามพระอาจารย์มาด้วยความเคารพอย่างสูง กระผมและญาติมิตร หวังในความเมตตาของ

พระอาจารย์ได้ชี้แนะอุบายในการปฏิบัติธรรมต่อไปด้วย

__ตอบ__ ที่คุณกำหนดด้วยบทพุทโธโดยมีสติควบคุมนั้นถูกต้องแล้ว จึงกรุณาทำต่อไปเรื่อยๆ การไม่เป็นอารมณ์ข้องแวะกับสิ่งต่างๆ ทำจิตวางเฉยต่ออารมณ์ภายนอกนั้นถูกต้อง ไม่รบกวนใจอยู่ไม่หยุดเพราะอารมณ์นั้น แต่การดูจิตอยู่เฉยๆ ในขั้นแรกที่จิตยังไม่ได้ฐานแห่งความสงบเป็นพื้นฐานนั้นไม่ค่อยดี เพราะจิตอาจเถลไถลไปอื่นได้โดยเจ้าตัวไม่อาจทราบได้จึงควรมีบทบริกรรมให้จิตทำอยู่เสมอนั้นแล ดีกว่าการดูจิตอยู่เฉยๆในขั้นนี้ เมื่อจิตสงบจนความรู้กับคำบริกรรมกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว ขณะนั้นจะปล่อยคำบริกรรมเสียก็ได้ เมื่อจิตเริ่มคิดปรุงจึงนำคำบริกรรมเข้ามาทำอีก อย่างนี้แนบเนียนดี จะเป็นปัญหาใดก็ตาม ถ้าขัดต่อหลักสัจธรรม คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ปัญหานั้นย่อมเป็นก้างเป็นกระดูกแทรกอาหารที่รับประทาน จงเลือกหรือคัดออกเสีย เช่นเขาเลือกหรือคัดแยกก้างกระดูกออกจากอาหารที่ควรแก่การรับประทาน อย่ากินทั้งก้างทั้งกระดูกเดี๋ยวติดคอตาย จะติก้างกระดูกไม่ถูก ต้องตำหนิผู้รับประทานว่าโง่แสนโง่ ฅนฆ่าตัวเองเพราะการรับประทานอาหาร ผู้ปฏิบัติธรรมนั้นๆ เพื่อความฉลาดทั้งมวล มิใช่เพื่อความโง่จึงอย่าโง่ไปตามสิ่งที่จะพาให้ล่มจมฉิบหาย กรุณายึดเอาเนื้อแท้ปลาแท้เป็นอาหาร อย่ายึดก้างยึดกระดูกเป็นอาหาร ถ้าไม่อยากตายฉิบหายและขายโง่ให้คนอื่นหรือปราชญ์ขยะแขยง คือจงยึดพุทธพจน์ที่ตรัสแก่พระอานนท์ซึ่งทูลถามถึงเขตแดนแห่งมรรคผลนิพพานว่าจะสิ้นจะหมดไปเมื่อไร หลังจากพระองค์ปรินิพพานแล้ว โดยตรัสด้วยสวากขาตธรรมที่ชอบแล้วทั้งสิ้น และสอนเพื่อผู้สดับจะยังตนให้ฉลาดทันกลมายาของกิเลสโดยถ่ายเดียว '<u>อานนท์ เมื่อผู้ปฏิบัติตาม</u>

หลักสัจธรรม สมควรแก่ธรรมมีอยู่แล้ว พระอรหันต์ไม่สิ้นจากโลก อานนท์ ธรรมเป็นอกาลิกธรรมตลอดอนันตกาล

ไม่มีสิ่งใดจะมาลบล้างธรรม ไม่ให้เกิดมรรคเกิดผลแก่ผู้ปฏิบัติดีอยู่ได้เลย ขณะนี้ก็มีทุกข์กับสมุทัย ในหัวใจสัตว์เท่านั้นเป็นข้าศึกแก่สัตว์เอง และมีมรรคกับนิโรธเท่านั้นเป็นเครื่องมือปราบปรามบุกเบิกทุกข์กับสมุทัยให้พินาศไป ไม่มีอะไรนอกจากนี้ ฉะนั้นจงสนใจกับมรรคทางดำเนิน มีสติ ปัญญา ศรัทธา ความเพียร เป็นต้น ยิ่งกว่าการสนใจในก้างในกระดูกอันเป็นเพชฌฆาต (กิเลส) ที่ฆ่าสังหารสัตว์โลกมานานแสนนานเป็นไหนๆ ตัวนี้แลตัวจอมปลอม ที่แต่งเพลงกล่อม สัตว์โลกว่าอีกเท่านั้นปีมรรคผลนิพพานหมด พระอรหันต์ไม่มี ให้หลับสนิทอย่างจมมิดเรื่อยมา และจะเรื่อยไปถ้าไม่ตื่นตัวตามธรรมท่านสอน แต่คำว่าขอ

ให้โลกนอนให้สบายๆเถิด อีกเท่านั้นปีเท่านี้ปีกิเลสบนหัวใจโลกจะหมดเขต หมดสมัยจะตายเกลื่อนไปเอง โดยไม่ต้องทำการถอด ถอนคำอย่างนี้กิเลสไม่เห็นบอกสอนไว้เลย ทั้งนี้เพราะสัตว์โลกสั่งสมกันอยู่ทั่วหน้า ไม่สนใจแก้และถอดถอนมัน มันจึงสนุกร้องเพลงกล่อมสัตว์โลกให้เคลิ้มหลับตลอดไปไม่มีวันตื่น

จิตไม่มีสติปัญญา วิปัสสนา จะสามารถปราบกิเลสได้อย่างไร หาญพูดสมถวิปัสสนาอย่างนั้นอย่างนี้ให้เขาหัวเราะ คนฉลาดยังไม่สูญไปจากโลกผู้อ้างควรระลึกบ้าง

ต้องขออภัย พูดตามความโง่อันป่าๆ ว่าใครหรือสัตว์ตัวใดในแดนโลกธาตุจะมาหลอกว่าศาสนาล่วงเท่านั้นปีๆ สมถวิปัสสนาไม่มี พระอรหันต์ไม่มี แม้จนหมดลมปากและตายไปก็ไม่สนใจฟัง-เชื่อเลย เราถือ พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สรณัง คัจฉามิ อย่างถึงใจต่างหาก มิได้ถือลมปากโมฆบุรุษสตรีว่า สรณัง คัจฉามิ และไม่ได้ถือกิเลสตัวมหาภัยต่อศาสนาว่า สรณัง คัจฉามิ นี่จึงพร้อมจะต่อสู้กับกิเลสมารทุกประเภท เพื่อเทิดทูนศาสนาธรรมของจริงสุดส่วนไว้จนลมหายใจขาดดิ้น

กรุณาเลือกจะเอาอย่างไหน เราเป็นศิษย์ตถาคต แต่อย่าโง่ให้กิเลสหัวเราะก็พอ

<u>เวลาอุทิศส่วนกุศลต้องเอ่ยชื่อด้วยหรือไม่</u>

<u>ถาม</u> หลวงพ่อคะ ความทุกข์ก็ดี ความสุขก็ดี หากว่าจะเกิดมันก็ต้องเกิดใช่ไหมคะ บิดามารดาของลูกถึงแก่กรรมมาเกือบ 20 ปีแล้ว ลูกก็ยังคงทำบุญให้ทุกปี เมื่อถึงวันถึงแก่กรรมของท่าน และในการทำบุญ

ทุกครั้งก็อุทิศให้ อยากทราบว่าท่านจะได้รับหรือเปล่าคะ และก่อนที่จะนั่งภาวนาต้องกล่าวอะไรก่อนคะ

ตอบ สุข-ทุกข์ เกี่ยวกับอารมณ์ดี-ชั่ว ต้องเกิดที่จิต และต้องระวังแก้กันที่จิต คือ

ห้ามไม่ให้คิดในอารมณ์ชั่ว เช่นอารมณ์โกรธ เป็นต้น

การทำบุญอุทิศถึงผู้ล่วงลับ ถ้าผู้ล่วงลับอยู่ในฐานะรับได้ก็ได้รับ (ดูเคย อธิบายให้ฟังบ้างแล้ว) ถ้าไม่ได้รับบุญก็ไม่เสียสูญหาย คงเป็นของผู้บำเพ็ญตามเดิม เพียงนึกถึงโดยไม่ต้องเอ่ยชื่อก็ได้

ก่อนนั่งภาวนาก็นึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ คุณบิดา มารดา แล้วก็ภาวนาต่อไปจนถึงเวลาลุกออกจากที่ภาวนาก็มีเท่านั้น

ภาวนาเปลี่ยนบทธรรมบ่อย

ถาม ดิฉันเป็นอาจารย์หัวหน้าหมวดภาษาฝรั่งเศส โรงเรียน ... แต่เดิมเป็นคาธอลิค และได้เริ่มปฏิบัติธรรมแต่ปี ๒๕๑๔ โดยเริ่มแบบพุทโธ และปี ๒๕๒๔ - ๒๕๒๕ ได้ปฏิบัติแบบยุบหนอ - พองหนอ

ขณะนี้ดิฉันกำลังอ่านหนังสือที่รวบรวมเทศน์ของพระคุณเจ้าชื่อ ๑...๒...๓...หนังสือเหล่านี้ได้ขอยืมต่อจากอาจารย์มหาวิทยาลัย.. การเทศน์แบบนี้ที่เชียงใหม่หาฟังได้ยาก มีบ้างของหลวงพ่อ...จากเทศน์เหล่านี้ได้รับความรู้และคำถามที่เคยถามตัวเองอยู่หลายครั้ง ก็ได้พบคำตอบที่ต้องการขอกราบนมัสการท่านอาจารย์ที่ได้ให้แสงพระธรรมแต่ดิฉันผู้เกิดมาในความมืดและขอรับว่าสิ่งใดที่ปฏิบัติยังไม่ถึงก็ยังไม่เข้าใจแต่ก็มีหลายตอนที่เพิ่งเข้าใจปีนี้เองค่ะ

ตอบ คนอยากร่ำรวยหรือมีพออยู่พอกิน ไม่อดอยากปากหมองท้องแห้ง ก็จะต้องเสาะแสวงหาสมบัติโภคทรัพย์เครื่องกินเครื่องใช้เป็นธรรมดา ไม่อาจอยู่ได้เหมือนคนใจจืดอืดอาดเนือยนายทั้งหลาย คนที่อยากเป็นคนดีมีความสุข อบอุ่นทางใจไม่ว้าเหว่ก็จำต้องเสาะแสวงหาธรรมด้วยอาการต่างๆ ที่เห็นว่าเป็นสิ่งถูกต้องดีงาม แม้จะผิดบ้างถูกบ้าง แต่เจตนาที่แสวงหาก็เป็นเจตนาที่ดี อาจารย์เห็นใจ

การทำภาวนาเปลี่ยนบทธรรมบ่อยๆ นั้นไม่ค่อยเหมาะเพราะจะจับหลักใดก็ไม่ถนัด และกลายเป็นคนจับจดได้ ทำแบบจับๆ วางๆ ลูบๆ คลำๆ อย่างนั้นไม่ดี จับหลักเกณฑ์อันเป็นที่แน่ใจไม่ได้เหมือนคนปลูกต้นไม้ แทนที่จะรดน้ำพรวนดินบำรุงต้นให้ดี แต่กลับย้ายไปปลูกที่นั้น ย้ายไปปลูกที่โน่น ผลสุดท้าย ต้นไม้ตายทิ้งเปล่าๆ

นี่... การทำจับๆ จดๆ ไม่จริงจังจะหาหลักยึด จากการภาวนาของตนไม่ได้ จิตอาจล้มเหลว สิ้นศรัทธา หมดความเพียรไปได้

ที่ถูกจะทำภาวนาพุทโธหรือยุบหนอ - พองหนอ บทใดก็ตาม ก็ควรทำ ตามบทนั้นจริงๆ ด้วยความมีสติ ตามรักษาอย่าให้เผลอไปสู่อารมณ์อื่น จิตจะสงบเย็นได้ไม่อาจสงสัยจึงกรุณาเข้าใจเสียใหม่

ขอธรรมะข้อหนึ่ง

ถาม คุณหญิง... ซึ่งเป็นป้าของกระผมเวลานี้ธาตุขันธ์ไม่ดีแรงน้อยลงทุกวันๆ กระผมเองกำลังคิดอยากจะนำธรรมะจากท่านอาจารย์ข้อหนึ่งไปเล่าให้คุณป้าฟัง เพื่อเป็นการช่วยในด้านจิตใจของคุณป้าบ้าง ดังนั้นหากเป็นการเหมาะสม กระผมใคร่ขอให้ท่านอาจารย์ได้ช่วยกรุณาประทานข้อธรรมะให้คุณหญิง...ข้อหนึ่งด้วย

<u>ตอบ</u> ไม่มีอะไรทำให้ทุกข์ร้อนยิ่งกว่าความชั่ว และไม่มีอะไรทำให้สุขใจยิ่งกว่าความดี ฉะนั้นปราชญ์ท่านจึงเกลียดชั่ว และรักประกอบความดีเรื่อยมา

<u>ท่านอาจารย์มั่นมาโปรด</u>

<u>ถาม</u> ได้อ่านหนังสือ 'ประวัติพระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ' แล้วมีปรากฏการณ์ที่น่าอัศจรรย์ โดยท่านอาจารย์มั่นได้มาโปรดโดยได้กลิ่นดอกพิกุลก่อน ได้ถามท่านว่าเป็นท่านผู้ใดมาโปรดลูก ท่านบอกว่าเรากำลังอ่านเรื่องของใครผู้นั้น เลยนั่งสมาธิติดต่อท่านอีกในวันรุ่งขึ้นคือเช้าวันนี้ ความปลื้มปีติทำให้น้ำตาไหล ท่านก็มาสั่งสอนธรรมะบางข้อให้ยกตัวอย่างให้ทราบทำให้เข้าใจ และซาบซึ้งในธรรมะที่ท่านกรุณามาโปรดเป็นอันมาก ได้ถามท่านว่าอยากได้หนังสือนี้มากเพราะเป็นประโยชน์มหาศาล เหมือนได้ฟังท่านเทศนาจากองค์ท่านจริงๆ ไม่เคยได้ฟังธรรมที่ไพเราะ ทั้งนุ่มนวลทราบซึ้งตรึงใจอย่างนี้ที่ไหนเลย อ่านแล้ววางไม่ลงเป็นบุญเหลือเกินที่ได้พบพระธรรมคำสั่งสอนของท่าน อยากจะได้หนังสือไว้ซักเล่มจะหาได้ที่ไหน ท่านบอกให้ติดต่อกับพระมหาบัวโดยตรง

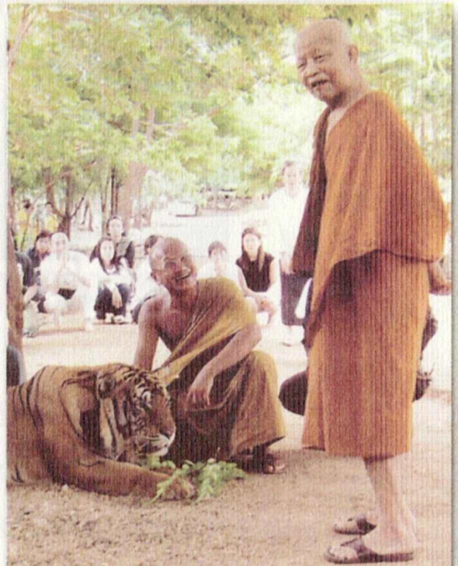
<u>ตอบ</u> ที่ท่านอาจารย์มั่นมาปรากฏนั้นเป็นมงคลแก่คุณยิ่งแล้ว แต่ระวังอย่าใส่ใจส่ายแส่หาท่านหรือหาอะไรมากไป หากท่านจะมาโปรดเราก็จะปรากฏเองโดยไม่ต้องส่ายจิตหาท่าน ถ้าส่ายจิตหาอาจเขวได้เพราะทางไม่เคยเดิน กรุณาทราบตามนี้และปฏิบัติตามนี้จะเป็นมงคลเรื่อยๆ ไปแก่คุณ

'เราอย่าทะนงตัวว่า เราเป็นมนุษย์สูงกว่าสัตว์
มันไม่มีอะไรสูงกว่าเขาแหละ
ความรู้ ความเห็น ความเป็น
เป็นเรื่องออกมาจากกิเลสด้วยกัน
กิเลสเป็นผู้ขยี้ขยำตำให้แหลกแตกกระจาย
ไปเช่นเดียวกันแล้วเราจะอวดเนื้ออวดตัว
หยิ่งยอยู่อย่างไรว่า เรานี้สูงกว่าสัตว์
สิ่งทั้งหลายที่เสวยก็เหมือนกันกับสัตว์
สิ่งที่พาให้ทำก็มีตั้งแต่เรื่องของกิเลสพาให้ทำ
จะพาคนเหาะเหินเดินฟ้าไปที่ไหน
ก็มีตั้งแต่ความทุกข์ความทรมานล้วนๆ นั้นแล
เต็มอยู่ภายในจิตใจ'

(โลกวัฏฏะ ๓ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๗)

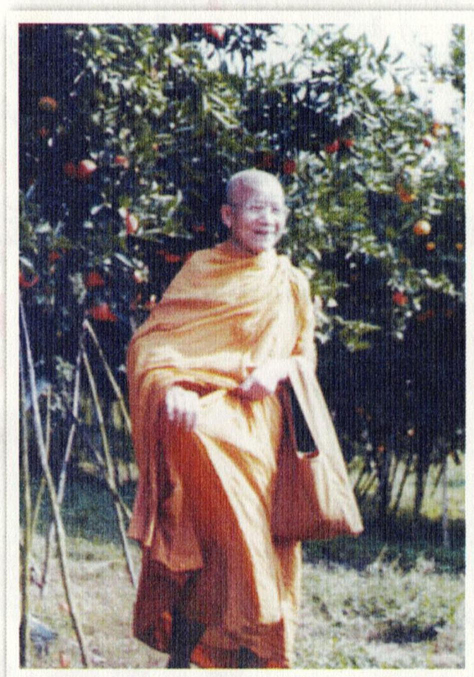

' **เราไม่เก็บไม่สั่งสม** การเก็บการสั่งสมไว้
ไม่มีประโยชน์อะไร การเสียสละไปเท่าไร
เกิดผลประโยชน์เห็นประจักษ์ตา ยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน
เราจึงทำอย่างนั้นเรื่อยมา

ของขนมามากขนาดไหนออกกระจาย
ทั่วประเทศไทย นี่ละอำนาจของพุทธศาสนา'

(บุญหลายต่อ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๔)

คติธรรมจากหลวงตา

คนมีความสุข เพราะถือความลำบากเป็นทางเดิน
คนมีความทุกข์ เพราะถือความสบายเป็นทางเดิน

หลวงตาสอนศิษย์ให้เข้าถึงธรรม 'จงเชื่อธรรม อย่าเชื่อกิเลส'

'เวลามีชีวิตอยู่เราพึ่งอะไร
เวลาตายไปพึ่งอะไร เวลาตายไปโลกหน้า
ไม่มีการทำไร่ทำนา
แต่อาศัยคุณงามความดีที่ตนสร้างไว้
เป็นอาหารทิพย์ เป็นเครื่องเสวย
นั่นแหละ ให้เราสร้างเอาไว้
เป็นแก้วสารพัดนึกหนึ่ง
และเป็นคู่พึ่งเป็นพึ่งตาย'

(ณ วัดป่าบ้านตาด ๙ กรกฎาคม ๒๕๓๒)

'ประโยชน์ทางด้านจิตใจได้แก่ การเสียสละ
ทำบุญ ให้ทานนี้เป็นการสำคัญมากอันดับหนึ่ง
ให้มีอรรถมีธรรมเข้าหล่อเลี้ยงจิตใจ จะได้มีความชุ่มเย็นเป็นสุข
ในปัจจุบันและอนาคตข้างหน้า'

(ณ สวนแสงธรรม ๓๑ ธ.ค. ๒๕๓๖)

แบ่งทำบุญ

เวลามั่งมีศรีสุขมาบ้าง พออยู่พอกิน พอเป็นพอไป ก็ลืมศีลลืมทาน
ของตัวเสียมีแต่กิเลสเอาไปถลุง ฟุ้งเฟ้อ เห่อคะนอง จ่ายไม่มีเมืองพอ
เรื่องจะหมุนเหล่านี้เข้าไป สู่วัดสู่วา สู่ศาสนา
เพื่อความดีเข้ามาสู่ใจไม่มีซี
ทีนี้เวลาตายแล้วก็จมจะทำยังไง จมก็ต้องหาผู้ช่วย
เหมือนกันตั้งแต่คนมั่งมี
ยังต้องอาศัยผู้ช่วย ไม่มีผู้ช่วยเป็นไปไม่ได้มนุษย์เรา
ใครจึงอย่าประมาท
ว่าคนมีคนจนมีเท่าไร ให้ทำ - ทำบุญ

(๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๘)

'ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา ไฟสามกองนี้เผาทั่วโลก
โลกวิ่งหาตั้งแต่ความสุข แต่เสริมไฟอันนี้ตลอดเวลา
แล้วเอาความสุขมาจากไหน นี่คือไฟ'

(ไม่มีใครเหลียวแลใจ ๖ ก.พ. ๒๕๔๔)

'ปัญหาทั้งหมดในโลกเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเองในใจของคนแต่ละคน ไม่ได้เกิดจากปัญหาภายนอก แต่ถ้าหากรู้ที่จะเยียวยาจิตใจของตนเอง ปัญหาทั้งหมดก็จะคลี่คลายไปในที่สุด'

'ถ้าเราเห็นธรรมเป็นของสำคัญ แล้วระมัดระวังตัว มีหิริโอตตัปปะ สะดุ้งกลัวต่อบาป ต่อกรรม เกรงใจเขาเกรงใจเรา ระมัดระวังตัวของเรามากกว่าระมัดระวังคนอื่น ถ้าต่างคนต่างระวังความผิดพลาดของตัวเองแล้ว การกระทบกระเทือนกันไม่ค่อยมี'

(ศีลธรรมไปไหนหมด ๔ ก.พ. ๒๕๔๔)

'การมาสอนโลก เราไม่ได้สอนด้วยสุ่มสี่สุ่มห้า ลูบไปนั้นคลำนี้เอามาสอน ไม่มีในหัวใจดวงนี้ สอนแบบแม่นยำตายตัวเลย เพราะมันตายตัวอยู่ในนี้เรียบร้อยแล้วไม่มีอะไรที่จะต้องติว่าบกพร่อง ตรงนั้นตรงนี้ เต็มสมบูรณ์ทุกอย่าง เวลาออกก็ถูกต้องดีงามทุกอย่าง'

'ถ้าธรรมได้เข้าสู่ใจโลกแล้วโลกจะมีความสงบร่มเย็น รู้บาปรู้บุญ ธรรมเป็นน้ำดับไฟมันจะแสดงเปลวจรดเมฆก็ตาม น้ำสาดลงไปนี้ยุบเลย กิเลสก็ยุบด้วยธรรม'

(คาดไม่ได้นะธรรม ๘ ก.พ. ๒๕๔๔)

'เราเป็นลูกชาวพุทธ ไม่เคยดูใจตัวเองบ้าง
ดูใจคือ ดูด้วยจิตตภาวนา ภาวนาแปลว่าการอบรมจิตใจ
เพราะใจวอกแวก คลอนแคลน ดิ้นดิ้นตลอดเวลา
อบรมให้มีความสงบร่มเย็นด้วยธรรม
แล้วจะมีความเย็นขึ้นมาภายในใจของเรา'

(เพราะความดิ้นดิ้นจึงทุกข์ ๑๖ เม.ย. ๒๕๔๔)

หลักใจ คือ หลักธรรม

หลักใจเป็นสำคัญ หลักใจคือหลักธรรม ต้องมีธรรมกำกับใจของเรา...
ไปที่ไหนอย่าลืมพุทโธ ระลึกไว้เสมอภายในใจ
เรียกว่า เราระลึกธรรมอันเลิศเลอภายในจิตใจของเรา
ไม่ว่าจะระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์
เป็นธรรมอันเลิศเลอด้วยกัน ฝังอยู่ภายในใจ
ใจของเราก็มีคุณค่าตลอดเวลา ไม่ว่าการยืน
การเดิน การนั่ง การนอน การเคลื่อนย้ายไปทางไหน
มีพุทโธติดใจแล้วเรียกว่า ใจที่มีคุณค่า ใจมีราคา
ใจมีหลักยึด ใจมีฝั่งมีฝา ให้พากันระลึกอันนี้
ไว้ภายในใจอย่าให้ลืม

หลวงตา บรรลุธรรม

สถานที่ บนภูเขา หลังวัดดอยธรรมเจดีย์
อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร
วัน - เวลา วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓
(ตรงกับแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ เวลา ๕ ทุ่มตรง)

กุฏิวัดดอยธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร

เมื่อหลวงตาบรรลุอุดมธรรมอันพึงประสงค์แล้ว จึงได้บอกกล่าวให้พระลูกศิษย์ที่ติดตามธุดงค์เคียงบ่าเคียงไหล่เป็นเวลานานปีว่า

ท่านเพ็ง (พระอาจารย์บุญเพ็ง เขมาภิรโต)

--สิ่งที่ผมไม่เคยพูดมาก่อน มาวันนี้ผมจะเปิดให้ท่านฟัง ผมประสบพบผลแห่งการปฏิบัติแล้ว

--ท่านติดตามผมมาเป็นเวลานานปี ให้ท่านรีบเร่งขวนขวายนะอย่าช้า ธรรมนี้ไม่ได้อยู่สวรรค์ชั้นฟ้ากับเทวบุตรเทวดาที่ไหน อยู่กับมนุษย์ผู้มีความเพียรพยายามมากนี่เอง

--แล้วหลวงตาก็อธิบายธรรมอัศจรรย์ให้พระเพ็งฟัง ท่านอธิบายธรรมอันวิเศษ สุดที่จะบรรยายได้

เรื่องภพชาติเก่าเคยเป็นมาอย่างนั้นๆ จนพระเพ็งน้ำตาคลอ คลานเข้าไปกราบแทบเท้าหลวงตา ด้วยความอัศจรรย์ และอิ่มเอิบใจที่เป็นคนแรกได้ฟังธรรมอันเป็นเลิศนั้นๆ

คืนวันบรรลุธรรมขององค์หลวงตา

ความทุกข์ความทรมานในเวลาที่ต่อกรกับกิเลสนั้นเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ตั้งแต่พรรษา ๗ นี้เรียกว่าสอบเปรียญได้แล้วตามคำอธิษฐานว่าสอบเปรียญจบลงได้แล้วจะเข้าบำเพ็ญกรรมฐาน สังหารกิเลสให้ขาดสะบั้นจากจิตใจโดยสิ้นเชิง ตั้งแต่บัดนั้นพรรษา ๗ แล้ว จึงได้ก้าวสู่เวทีได้รับอบรมคำสอนจากหลวงปู่มั่นเป็นที่พอใจแล้วก็จึงขึ้นเวทีไม่ยอมลงเป็นเวลา ๙ ปี จนกระทั่งถึง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่มพอดี เป็นเวลาที่ตัดสินใจกันลงได้ด้วยกิเลสถูกสังหารโดยสิ้นเชิง ไม่มีซากเหลืออยู่ภายในใจเลย ชนะอย่างเด็ดขาดอย่างเอกอย่างเลิศเลอ

ในชีวิตของเราเองเกิดมาตั้งแต่โคตรแซ่ของหลวงตาบัวก็ไม่เคยปรากฏ ไม่เคยคิดเคยนึกว่า จะได้รู้ได้เห็นได้ครองธรรมประเภทเลิศเลออัศจรรย์นี้ แต่แล้วก็ได้ประจักษ์ขึ้นในคืนวันนั้นอย่างอัศจรรย์ล้นโลกล้นสงสาร ตั้งแต่บัดนั้นมากิเลสตัวไหนเท่าเม็ดหินเม็ดทรายไม่ปรากฏภายในใจเลย เรียกว่าครองบรมสุขตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาจนกระทั่งบัดนี้ การแนะนำสั่งสอนโลกเราสั่งสอนตั้งแต่บัดนั้นมา แต่สั่งสอนด้วยความอิ่มเอิบ สั่งสอนด้วยบรมสุข ไม่ได้สั่งสอนโลกที่แบกกองทุกข์มาหาเรา

ด้วยการที่เราก็แบกกองทุกข์ไปสั่งสอนโลก แต่เรานำบรมสุขจากหัวใจที่บริสุทธิ์ล้วนๆ แล้วนี้สั่งสอนโลกที่กำลังแบกหามกองทุกข์ทั้งหลายอยู่ทั่วหน้ากันมาหาเรา

จนกระทั่งมาถึงวาระอันสำคัญที่เราจะได้ช่วยบ้านช่วยเมือง นับตั้งแต่วันก้าวลงเวทีมาแล้ว มาด้วยความสง่างาม มาด้วยความอัศจรรย์ลั่นโลก ลั่นสงสาร เทวบุตร เทวดา อินทร์ พรหม ชั้นไหนๆ กระทบกระเทือนสะเทือนถึงกันหมด ในคืนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม เวลา ๕ ทุ่มนั้น เทวบุตร เทวดามีกี่ชั้น สวรรค์ ๖ ชั้น แต่ละชั้นๆ มีเทวบุตรเทวดามากขนาดไหน

มนุษย์เราทั้งโลกนี้สู้เทวดาชั้นเดียวก็ไม่ได้ เช่น จาตุมฯ เทวดาในชั้นจาตุมฯ มีจำนวนมากกว่ามนุษย์ของเราทั่วโลกนี้ขนาดไหน แล้วยังมีเทวดา ๖ ชั้น ตั้งแต่ชั้นจาตุมฯ ขึ้นไปถึงปรนิมมิตวสวัตดี เป็นสวรรค์ ๖ ชั้น เต็มไปด้วยเทวดาทุกชั้นๆ นี้มีจำนวนมากขนาดไหน จากนั้นก็พรหมโลกมี ๑๖ ชั้น พรหมโลกแต่ละชั้นๆ นั้น คนทั่วโลกของเรานี้ถ้าเทียบแล้ว คนทั่วโลกนี้เท่ากับกำปั้นเท่านั้นไม่ได้ใหญ่โตอะไรเลย เพียงชั้นพรหมโลกชั้นเดียวเท่านั้น ก็มากเหลือล้นพ้นประมาณที่จะมาเทียบกับมนุษย์เราเท่ากำปั้นนี้แล้ว

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เทวดาถึง ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น กระเทือนประสานกันทั่วโลกดินแดน สมกับที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ในธัมมจักกัปป-วัตนสูตรว่า **ทสสหสฺสี โลกธาตุ สงฺกมฺปิ สมฺปเวธิ อปฺปมาโณ จ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุรโหสิ** หมื่นโลกธาตุ อย่าว่าสามโลกธาตุนี้เลย หมื่นแดนโลกธาตุสะเทือนสะท้านหวั่นไหวทั่วกันหมดทั้งหมื่นแดนโลกธาตุนั้น อานุภาพแห่งความสว่างไสวของธรรมในพระทัยของพระพุทธเจ้าที่

เป็นธรรมธาตุล้วนๆ แล้วนั้น เป็นความสว่างไสวครอบโลกธาตุ เกินกว่าอนุภาพแสงสว่างของเทวดาตนใดจะเทียบเสมอเหมือนได้ นี่แปลออกตามศัพท์เป็นอย่างนั้น

จิตดวงนี้เมื่อได้กระเทือนเข้าถึงธรรมธาตุ เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ท่านเข้าสู่ธรรมธาตุแล้วก็เป็นธรรมชาติอันเดียวกัน จึงกระเทือนทั่วแดนโลกธาตุ สวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น พูดเพียงย่อๆ พวกเปรตผีจำนวนมากขนาดไหน รุกขเทวดา อากาสาเทวดา มีจำนวนมากขนาดไหนกระเทือนถึงกันหมด นั่นเป็นวันที่ปรากฏชื่อลือนาม เป็นวันที่จิตนี้แสดงฤทธิ์เดชของตนเอง ที่พ้นแล้วจากการกดขี่บังคับของวัฏจักร คือกิเลส ได้แสดงฤทธิ์เดชเป็นธรรมธาตุขึ้นมาในหัวอกของเรา ผู้บำเพ็ญเองอย่างไม่สะทกสะท้าน อย่างอัศจรรย์ไม่เคยคาดไม่เคยฝัน น้ำตาไหลพรากลงมาด้วยความอัศจรรย์ ธรรมประเภทที่ได้ปรากฏขึ้นในปัจจุบันนั้น โดยไม่เคยคิดเคยอ่านว่าจะได้รู้ได้เห็นได้ประสบพบเห็นธรรม อัศจรรย์ประเภทนี้

นี่ละพูดถ้าว่าเรื่องความดังนั้นน่ะ หลวงตานี้ดังมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ แม้มนุษย์จะไม่ทราบก็ตาม แต่มนุษย์นี้เพียงกำมือหนึ่งเท่านั้น เทวบุตร เทวดา อินทร์ พรหม ก็ชั้นกระเทือนถึงกันหมด ทราบเรื่องราวประสับประสานระหว่างจิตดวงนี้กับเทวดาทั้งหลายอย่างกว้างขวางมากมาย มากยิ่งกว่ามนุษย์ซึ่งมีเท่ากำมือนี้เท่านั้น นี่เรียกว่าเราดังมาแล้วตั้งแต่โน้น พวกเทวบุตรเทวดาทั้งหลายทราบทั่วกัน มนุษย์ก็ค่อยมาทราบทีหลังๆ หลังจากที่ระบายธรรมทั้งหลายที่ได้รู้ภายในจิตใจของตนเต็มสัดเต็มส่วนหาสงสัยไม่ได้แล้ว พอแล้วทุกอย่างในโลกธาตุนี้ไม่มีอันใดเสมอเหมือนธรรมธาตุนี้เลย ได้ครองเต็มหัวใจแล้ว

แล้วก็ได้ค่อยกระจายออกแก่บรรดาผู้ไปเกี่ยวข้อง เฉพาะอย่างยิ่ง ภิกษุ คือ พระกรรมฐาน ติดสอยห้อยตามได้แนะนำสั่งสอนเรื่อยมา หลังจากนั้นก็มีประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้อง แนะนำสั่งสอนสงเคราะห์สงหา ทั้งด้านวัตถุ และด้านนามธรรม คือ การแนะนำสั่งสอน ด้านวัตถุ ได้แก่ เงินทองข้าวของที่ได้มามากน้อยเพียงใด เราบริจาคเพื่อโลกสงสาร เรื่อยมา นับตั้งแต่วันมาตั้งวัดป่าบ้านตาดขึ้นมา วัตถุไทยทานได้มามาก น้อยช่วยสงเคราะห์สงหาคนทุกข์คนจนทั่วประเทศไทย

โครงการช่วยชาติ เกิดขึ้นได้อย่างไร

<u>สายค้ำยันชาติ</u>

ท่านหลวงตาได้เล่าถึงชะตากรรมของท่านไว้ว่า

เราอุตส่าห์พยายามตะเกียกตะกายรวมธาตุขันธ์ ไม่งั้นระยะนี้ กำลังเผาศพหลวงตาบัว หลวงตาบัวตายแล้วระยะนี้พอดีเลย (พ.ศ. ๒๕๔๑)

จิตตภาวนา...ใครเห็นมั้ย ใครรู้มั้ย พระพุทธเจ้าท่านรู้นะ นี่สาย นี้ สายค้ำกันยันกัน เบรกห้ามล้อกัน ฟื้นตัวกลับมาไม่งั้นเสร็จ แล้วระยะนี้ กำลังร่ำลือกันทั่วประเทศไทยว่า 'หลวงตาบัวตายแล้ว' แต่กลับฟื้น กลับมาทำประโยชน์ให้ประเทศไทย เพราะดวงชะตาของชาติไทยกับดวง ชะตาของหลวงตาบัวก็ไม่ผิด พูดได้อย่างอาจหาญเลย พลิกตัวขึ้นมา ได้อย่างไร ถ้าเป็นเครื่องบินลงแล้ว ๘๐ เปอร์เซ็นต์จะลงสนามระยะนี้เป็น ระยะเราตายพอดี พลิกปับกลับลำเลยตั้งตัวขึ้นมาใหม่ หมุนตัว ทีนี้ก็ช่วย โลกแหละ

เราคิดเห็นโอกาสเดียวเท่านั้นแหละ ที่เราจะได้ทองคำเข้าสู่

คลังหลวงของเรา ให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงขึ้นมีโอกาสนี้เท่านั้น ถ้านอกจากนี้แล้วมองไม่เห็นนะหลวงตาบัวเองนี้ไม่มองแหละ

มองเรื่องเจ้าของพอล้มนี้ก็ไปเลย ให้ฟื้นกลับมาช่วยพี่น้องทั้งหลายอีกไม่ได้ บอกตรงๆ เลยนี่เราก็พยายามตะเกียกตะกายเต็มกำลังแล้ว ช่วยชาติคราวนี้เราช่วยร้อยเปอร์เซ็นต์ ด้วยความบริสุทธิ์ใจและเมตตาธรรมสุดส่วนไม่มีอะไรที่เข้ามาแฝงเลย เราช่วยเต็มที่มีความมุ่งหมายตั้งเอาไว้ว่า ทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน นี่ตะเกียกตะกายหนักมากเหนื่อยมากขนาดไหน ก็พยายามตะเกียกตะกาย

พอถึงปีนั้นล้มตูมเลย ที่นี่เรียกว่าล้มไม่ฟื้นเลิก! นี่คำว่าไม่ฟื้นประเภทหนึ่งพอเราล้มตูมแล้วเราเลิก ล้มตูม! ตายไปเลย มันมีอยู่ 2 พักเวลานี้กำลังตะเกียกตะกาย

<u>สายกรรมในชาติปางก่อน</u>

หลวงตามหาบัวได้เทศนาธรรมในวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๑ เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ ทรงร่วมฟังพระธรรมเทศนาพร้อมกับพระกรรมฐานสายพระอาจารย์มั่นมีดังนี้

'พวกเราชาวไทยทั้งหลาย ต่างก็เป็นสายบุญสายกรรมที่เคยร่วมสร้างสมอบรมคุณงามความดี มีความเกี่ยวโยงกันเคยเป็นพี่น้องเป็นสายวงศ์ญาติ เป็นครูเป็นอาจารย์เป็นลูกศิษย์ลูกหากันมาแต่อดีตกาล จึงต่างมีบุญร่วมสร้างบารมีมหาทานอันยิ่งใหญ่นี้ด้วยกัน'

เราจึงแน่ใจว่า สายบุญสายกรรมของพวกเราทั้งหลายนี้ต้องมีความเกี่ยวโยงกันมาตั้งแต่อดีตชาติ ไม่อย่างนั้นรวมกันเข้ากันไม่ได้ ลงใจต่อกันไม่ได้ เชื่อถือกันไม่ได้ บริจาคไม่ได้ ผู้นำเองก็ไม่ลงใจ ที่จะปลงใจเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายได้ นี่ทั้งสองฝ่ายต่างท่านต่างมี

ความลงใจบริจาค หมดไปมากน้อยไม่สำคัญ สำคัญที่บริจาคด้วยความเชื่อถือด้วยความไว้วางใจ เพื่อความปลอดภัยแก่ชาติของเรา จึงเป็นบุญกรรมของพี่น้องทั้งหลาย ตลอดถึงผู้นำคือหลวงตานี้ด้วย ว่าเป็นธรรมที่เกี่ยวโยงกันในบุพเพชาติปางก่อน ซึ่งเคยได้สั่งสม อบรมคุณงามความดีและได้สร้างบารมีมาด้วยกัน จึงได้เป็นญาติพี่น้อง เป็นครูเป็นอาจารย์กันมาตลอดเวลานี้ หากไม่เป็นอย่างนั้นแล้วจะเป็นไปไม่ได้

เหตุที่จะได้เชื่อถือกันนี้ก็ต้องมีสายบุพเพนิวาสชาติปางก่อนของเราที่ได้เคยเชื่อถือกันมา ได้เคยพึ่งพิงอาศัยกันมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์กาลไหนๆ จนกระทั่งมาถึงบัดนี้ เรื่องราวก็มาเกี่ยวกับชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นชาติที่เกี่ยวโยงกันมาตลอด ก็มาถึงพวกเราทั้งหลายที่จะต้องช่วยชาติบ้านเมืองของเรา โดยหาผู้นำเป็นจุดที่ลงแห่งการบริจาคเราก็พอดีพร้อมแล้วที่จะเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายจึงได้ประกาศตนเป็นผู้นำ

เรียกว่าทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายหลวงตาบัว ซึ่งเป็นผู้นำก็พร้อมแล้ว พี่น้องทั้งหลายก็พร้อมแล้วในการบริจาค และบริจาคมาตลอด ผลแห่งการบริจาคของทั้งสองฝ่ายนี้จะเป็นเครื่องอุดหนุน เป็นเครื่องค้ำชูประเทศไทยของเราให้มีความหนาแน่นมั่นคงขึ้นโดยลำดับ

นี่เป็นความเชื่อในหลวงตาบัวเองว่า พี่น้องทั้งหลายกับหลวงตาที่เป็นหัวหน้านี้แน่ใจว่า เป็นบุพเพนิวาสชาติปางก่อน ซึ่งเคยเกี่ยวข้องกันมา เคยเชื่อถือกันมา จึงลงใจกันได้ ไม่เช่นนั้น ลงไม่ได้คนเรา

ขอให้พี่น้องทั้งหลายมีความภาคภูมิใจในบุพเพวาสนา คือที่เราเคยสร้างความดีมาตลอด เราก็ได้พบความดีมาเรื่อยๆ เวลานี้เราก็ได้พบความดีที่จะได้ช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ด้วยการบริจาคทานให้เป็นมหากุศล เพราะกุศลอันนี้หาได้ยาก

ชะตากรรม ๓ อย่าง

หลวงตาได้กล่าวต่อไปอีกว่า

ชะตาของเมืองไทยมีเราเป็นผู้นำ ดวงชะตานี้มันมีอยู่ ๓ จุด

จุดที่ ๑ ชะตาของประเทศไทย

จุดที่ ๒ ชะตาของหลวงตาบัว ต้องตาย แต่กลับไม่ตาย หมอโรงพยาบาลมาเอ็กซเรย์ที่วัดป่าบ้านตาดว่าเป็นโรคมะเร็งลำไส้ขั้นสุดท้าย เพื่อความแน่ใจจึงไปตรวจที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์ ขอนแก่น ทางโรงพยาบาลศรีนครินทร์ก็ยืนยันเช่นเดียวกัน หลังจากนั้นได้เดินทางไปตรวจที่โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพฯ คณะหมอก็ยืนยันเช่นเดียวว่าอีกไม่นานจะต้องตายให้เตรียมตัวไว้ อย่างช้าต้องตายก่อนเข้าพรรษาปี ๒๕๔๑

จุดที่ ๓ ชะตาของลูกศิษย์ทั้งหลายที่จะได้ร่วมกันทำประโยชน์ใหญ่ให้แก่ชาติ และพระศาสนา

เมื่อท่านพูดถึงชะตากรรม ๓ อย่างนั้นแล้ว ท่านก็ย้ำว่าดวงชะตา ๓ อย่างนี้รวมกันแล้วช่วยยกเมืองไทยได้

หลวงตาเป็นผู้นำ ให้ทำตามที่ผู้นำบอกทุกอย่าง หลวงตาเด็ดลูกศิษย์ต้องเด็ด พร้อมใจกันเสียสละแม้คอขาดก็ต้องยอม

ดวงชะตายังพอมีพอเป็นไปได้อยู่ ต้องสำเร็จ สำเร็จด้วยคุณธรรมข้อไหน ลูกศิษย์คนหนึ่งถามขึ้น ท่านตอบพร้อมด้วยเสียงหัวเราะว่า 'ด้วยธรรมะข้อสู้ไม่ถอย สู้ไม่หยุดไม่ถอยเดี๋ยวชนะเอง' ท่านย้ำ

เปิดตัวในงานบุญประทายข้าวเปลือก

วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ 'บุญประทาย ข้าวเปลือก' เป็นงานบุญประเพณีปฏิบัติของชาวอีสาน ด้วยการที่ผู้ใจบุญนำข้าวเปลือกไปถวายวัด แล้วทางวัดนำไปสีทั้งข้าวเหนียว และข้าวเจ้าเป็นข้าวสารเก็บไว้แจกจ่ายแก่ผู้ยากไร้ต่อไป บุญข้าวเปลือกเป็นงานบุญ ๑ ใน ๒ งานที่หลวงตาท่านอนุญาตให้จัดขึ้น ณ วัดป่าบ้านตาดทุกปี ในปีนี้มีประชาชนมาร่วมทำบุญประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน หลวงตาได้ถือโอกาสประกาศท่ามกลางพุทธศาสนิกชนว่า

'เรารู้สึกสะเทือนใจมาก เมื่อทราบว่าประเทศไทยเป็นหนี้เขาอยู่แสนล้านดอลล่าร์สหรัฐ นี่ก็เท่ากับนิวเคลียร์นิวตรอนนั่นเอง

คนทั้ง ๖๒ ล้านคน เป็นสัตว์ไปหมด เขามาเป็นเจ้าของ เป็นเจ้าอำนาจ ครองบ้านครองเมืองของเรา ด้วยการยึดสิ่งนั้น ยึดสิ่งนี้สาระสำคัญซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา เขาเป็นเจ้าของหมด เรามีแต่ลมหายใจ มันมีความหมายอะไร

ในชีวิตเราจะไม่ยอมเห็นชาติล่มจมในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่พวกเราต้องช่วยกัน

วันนี้เป็นวันดี เป็นวันบุญข้าวเปลือก เราจึงขอรับบริจาคดอลล่าร์เพื่อช่วยชาติ เงินที่ได้รับบริจาคนี้เราจะเก็บรักษาไว้ก่อน

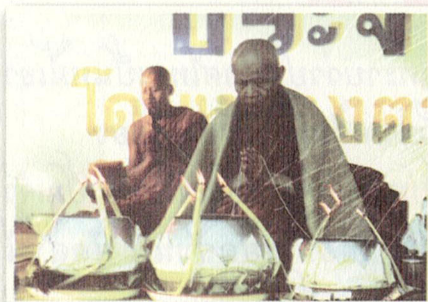
เมื่อเห็นว่ามีรัฐบาลที่ดีและไว้ใจได้ ก็จะมอบให้ต่อไป...

เราจึงตายไม่ได้ พวกเราต้องดูแลรักษาหลวงตาบัว หลวงตาบัวจะได้ช่วยชาติ...'

เป็นคำพูดที่สื่อถึงความรู้สึกรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ จนไม่อาจนิ่งดูดายแม้จะอยู่ในสถานภาพของเพศบรรพชิต

เมื่อท่านพูดจบลง เสียง 'สาธุ' ของพุทธศาสนิกชนดังกึกก้องไปทั่วบริเวณวัดด้วยความชื่นใจ จากนั้นการบริจาคก็เริ่มต้นขึ้นโดยอัตโนมัติ ไม่มีการนัดแนะ ผู้มีจิตศรัทธาควักเงินดอลล่าร์ เงินปอนด์ เงินไทย และเงินสกุลต่างๆ ถวายกันเป็นแถวยาวเหยียด

งานบุญประทายข้าวเปลือก
เมื่อวันที่ ๘ ก.พ. ๒๕๔๑

งานบุญ
ประทายข้าวเปลือก
เมื่อ
วันที่ ๘ ก.พ. ๒๕๕๒

เคารพศรัทธา บูชาคุณองค์หลวงตา
ระลึกถึงองค์ท่าน คิดถึงองค์ท่าน
'นั่งสมาชิก ภาวนา อย่างม่งมั่น'
ใช้คำบริกรรม 'พุทโธ' หรือ 'ธัมโม' หรือ 'สังโฆ'
คำใด คำหนึ่ง อย่างถี่ยิบตลอดเวลานั่ง
กำหนด เวลาเอาเองแต่อย่างน้อยให้ได้ครั้งละ
๑๐ นาทีขึ้นไป 'เพื่อสงบใจด้วยธรรม'
เดินทางไปสถานที่แห่งใด ทำอะไร อย่างไร
ระลึกถึง พุทโธ พุทโธ พุทโธ ตลอดเวลา ไม่ละวาง

รายนามผู้ร่วมสนับสนุนค่าใช้จ่ายจัดทำหนังสือเล่มนี้

๑.	คุณทนันชัย ตรังคานุกลกิจ ประธานบริษัทเครือศรีไทยใหม่	อุดรธานี	๘๐,๐๐๐.- บาท
๒.	ครอบครัวเกียรติมณีศรี และบุตรหลาน ห้างเพชรทองมณีศรี , ห้างเพชรทองพรอนันต์	ระยอง และ ชลบุรี	๖๐,๐๐๐.- บาท
๓.	สายสีการพิมพ์ (คุณสุชาติ-ยุพิน เขื่อนสุวรรณ)	นครปฐม	๕๔,๐๐๐.- บาท
๔.	อ.จ.มุทิตา อารยะเศรษฐากร, ผศ.ปรีชา พันธ์แน่นและครอบครัว อ.จ.วิชัย คุณสายฝน อารยะเศรษฐากร และ คุณสมจิตร สวัสดิวรอนันต์ คุณพรชนก คุณแคทริยา คุณยุวดี อารยะเศรษฐากร	กรุงเทพ	๑๐,๐๐๐.- บาท
๕.	บริษัท อาร์บีแก๊ส แอนด์ออยล์ จำกัด	กรุงเทพ	๑๐,๐๐๐.- บาท
๖.	คุณพัชรา หวังว่องวิทย์-คุณสุรศักดิ์ วิสุทธากูล ประธานเครือนำทอง AIA		๑๐,๐๐๐.- บาท
๗.	คุณนิวัตร โลหะวิจิตรานนท์ และครอบครัว ภาคนำทอง 22 AIA		๑๐,๐๐๐.- บาท
๘.	คุณวิสุทธิ์ ไทยวัฒนานนท์และครอบครัว	นครปฐม	๑๐,๐๐๐.- บาท
๙.	คุณณรงค์-คุณขวัญใจ สังข์เอี่ยมและครอบครัว	นครปฐม	๑๐,๐๐๐.- บาท
๑๐.	คุณประทีป อริยวงศ์และครอบครัว	นครปฐม	๑๐,๐๐๐.- บาท
๑๑.	คุณกรรณิกา ทรงเพียรทรัพย์ AIA กำแพงแสน	นครปฐม	๕,๐๐๐.- บาท
๑๒.	นายแพทย์มนตรี-แพทย์หญิงปนัดดา เกียรติวานนท์	นครปฐม	๓,๘๐๐.- บาท
๑๓.	คุณโสฬส-คุณสุธิดา ตันไพบูลย์ และครอบครัว	นครปฐม	๓,๖๐๐.- บาท
๑๔.	ห้างสินนคร เฟอร์นิเจอร์-ผ้าม่าน	นครปฐม	๓,๐๐๐.- บาท
๑๕.	ร้านกุศลสังการค้า	ศรีสะเกษ	๓,๐๐๐.- บาท
๑๖.	นายเทียบ-นางอรุณ ยิ้มใจดีและครอบครัว	นครปฐม	๒,๐๐๐.- บาท
๑๗.	คุณสุธี รุกขพันธุ์, วุฒิชาติ วงษ์น้อม	นครปฐมและราชบุรี	๒,๐๐๐.- บาท
๑๘.	คุณชาญเจริญ ตระกูลโอสถ-คุณสุภัทร ตันสกุล	นครปฐม	๑,๐๐๐.- บาท
๑๙.	คุณธีรัตม์ อรรฆธนและครอบครัว	นครปฐม	๑,๐๐๐.- บาท
๒๐.	คุณอัญชนา จิตตไมตรี	กรุงเทพ	๑,๐๐๐.- บาท
๒๑.	คุณอารมณ์ มีทรัพย์อนันต์	นครปฐม	๑,๐๐๐.- บาท
๒๒.	คุณชวาล-คุณนาฏอนงค์-คุณธัญลักษณ์ คล้ายรุ่ง	นครปฐม	๓๐,๐๐๐.- บาท
		รวม	๓๓๐,๔๐๐ บาท

พระอาจารย์
ของององค์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต

ภาพถ่ายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔

หลวงตาพระมหาบัวสนทนาธรรมกับสมเด็จพระสังฆราช

ห่วงโลกด้วยเมตตา ไม่มีประมาณ

พินัยกรรมหลวงตา เพื่อชาติไทย

โครงการสงเคราะห์โลกด้านต่างๆ

ของใช้บางอย่างขององค์หลวงตา

ภาพในกุฏิขององค์หลวงตา

กุฏิขององค์หลวงตาในปัจจุบัน

กุฏิขององค์หลวงตาในปัจจุบัน

คณะศิษย์ร่วมกันเคลื่อนย้าย "สรีระสังขาร" ขึ้นประดิษฐานบนศาลาใน

"สรีระสังขาร" ขององค์หลวงตา

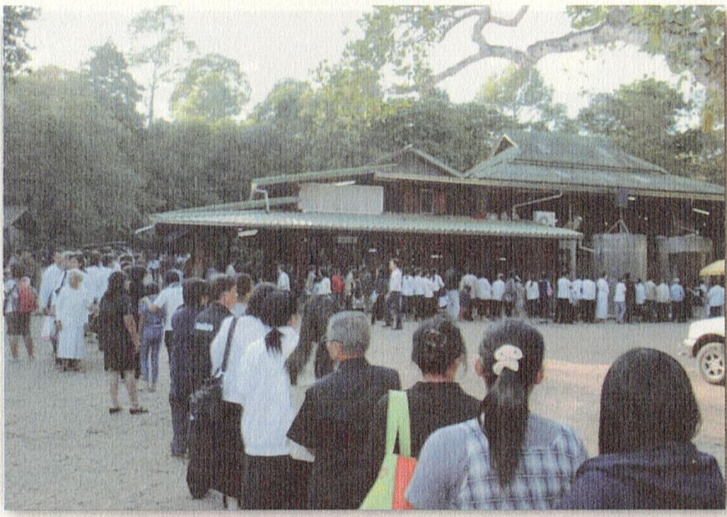
ประชาชนกราบบูชา สรีระสังขารขององค์หลวงตา

ประชาชนต่อแถวรอกราบบูชา
สรีระสังขารขององค์หลวงตา

งานบำเพ็ญกุศล "สรีระสังขาร" มีการแสดงธรรมจากพระผู้ใหญ่ทุกคืน

ลูกศิษย์กราบบูชาเริ่มวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๔
ณ ศาลาใน

ภาพจำลอง "จิตกาธาน (เมรุ)"

